

Miért a kis Betlehem?

(Why Little Bethlehem?)

1963. december 14. Phoenix, AZ

¹ Ezért vagyunk itt ma délelőtt, hogy a poharainkat felemeljük: - Töltsd meg, Urunk. Csak most van alkalmunk ezt kérni. Eljön az idő, amikor már odaát leszünk. Akkor nem lesz erre lehetőségünk. Tehát amíg saját belátásunk szerint megtehetjük, szerintem ez a legindokoltabb dolog. Amíg lehetőségünk van rá, addig teljen meg poharunk az Ő szeretetével és irgalmával.

² Van valaki, aki nemrég még velünk együtt ült itt, de azóta elment. Sajog a szívünk Williams testvér miatt. A vezetőségünk tagjának, Williams testvérnek az édesapjáról van szó. Hány éves is volt az édesapád, Williams testvér? 88 éves. 18 évvel több, igen... Nem. De igen, 18 évvel több, mint a megígért idő. Egy nagyszerű ember. Nemrég, amikor még itt ült közöttünk a gyülekezetben, egyszer azt mondtam neki -és ezzel nem az ifjabb Williams testvért akartam megbántani-: - Carl, még a fiadnál is fiatalabbnak nézel ki... Ez is csak azt mutatja meg, hogy ma még itt vagyunk, de holnap talán már nem. Nem tudjuk, mikor jön el a mi időnk. Csak azt tudjuk, hogy egyszer eljön. Gondolkoztam arról, hogy milyen nagy dolog az élet, és hogy mekkora lehetőség.

Jób 14:13; 1Kor 15:19

³ A napokban történt súlyos tragédia egy édesanyával, aki már régóta jár hozzánk a gyülekezetbe Chicago-ból. Útban hazafelé meghalt. Úgy tudom, 70 éves lehetett. A férjével együtt Kansas és Missouri államokon utaztak keresztül, amikor hatalmas szélviharba kerültek. A szembejövő autós elvesztette az irányítást a járműve fölött, a testvérnő pedig azonnal nyakát törte az ütközéskor. Nem tudhatjuk, hogy mikor kerül ránk a sor. Amikor én... Nekem telefonáltak, a gyerekeket pedig én hívtam fel. A gyülekezet pásztoraként nekem kellett értesítenem őket. Elgondolkodtam azon, hogy milyen gyorsan elmehetünk. Az asztalomon volt éppen az a doboz édesség, amit egy hete kaptam ettől a testvérnőtől. Ebből is láthatjuk, hogy milyen gyorsan ránk kerülhet a sor. Viszont, ha csak... Ha csak ebben az életben volna reménységünk, akkor nyomorult emberek lennénk. Jób mondta a 14. fejezetben: "Vajha engem a holtak országában tartanál; rejtegetnél engemet addig, amíg elmúlik a te haragod..."

⁴ Megfigyeltétek már, hogy a természet hogyan tesz bizonyosságot Istenről? Látjuk a fákat. A fák lehullatják a leveleiket, a fában lévő élet pedig a földbe kerül, mint egy sírba. Ott is marad, amíg a tél haragja elmúlik. Aztán újra előjön, és új életet hoz. Ez bizonyosság arról, hogy újra életre kelünk. Amikor a nap reggel felkel, olyan, mint egy kisgyermek: gyenge. Aztán ilyen tájban a gyerek már iskolába jár, gimnazista. Délben a legerősebb, délután pedig már kezd a túlsó oldal felé fordulni. Este pedig megint elgyengül és meghal. De a nap története nem itt ér véget. Másnap reggel újra felkel, hogy egy új nemzedéknek tegyen bizonyosságot: van élet, van halál, van temetés és van feltámadás.

⁵ Még a természet is mindenütt Róla beszél. Másról is bizonyóságot tesz. Arról, hogy csak akkor lehet a miénk ez a feltámadási élet, ha Isten célját szolgáljuk vele. Ha elültetünk egy magot, és az megtermékenyül, új virágot hoz. Ha pedig nem termékenyül meg, ha nem Isten célját szolgálja, akkor nem hoz új virágot. Tehát a virág nem csak azért jön elő, mert virág; hanem mert ezzel szolgálja Isten célját. A nap is azért kel fel, mert ezzel szolgálja Isten célját. És mi is akkor támadunk fel, amikor Isten célját szolgáljuk.

⁶ Hiszem, hogy Williams testvér Isten célját szolgálta az élete során: igazi apa volt. És látom itt ülni a kedves társát, Williams asszonyt is. Williams testvér igazi férj volt, ami egyike Isten céljainak. Igazi apa volt, ami szintén Isten egyik célja. Isten fő célja pedig az volt, hogy a Szentlélek által termékennyé váljon Isten számára. Ha tehát azt mondanánk, hogy Williams testvér nem támad fel és nem lesz újra velünk, akkor azt is kellene mondanunk, hogy nincsen napkelte és nincsen napnyugta. Minden a testvér feltámadásáról beszél. És arról, hogy újra köztünk lesz. Először is: a nap, a virágok, a természet, a növényi élet. Mind erről beszélnek. Aztán pedig: Isten Igéje emellett szól érte. Végül pedig a szívünkben élő hit is azt dobogja, hogy újra látni fogjuk őt. Isten adjon nyugalmat a lelkének (soul). Most pedig álljunk fel egy percre, hogy ezzel is megtiszteljük őt, aki velünk együtt ült itt.

⁷ Mennyei Atyánk, soha nem tartottunk csak azért összejövetelt, hogy lássanak vagy halljanak bennünket. A Te Fiad, Jézus Krisztus építésére gyűlünk össze minden alkalommal. És hogy bizonyóságot tegyünk azoknak, akik Nélküle élnek: hogy megtalálják Őt. A szívünk együtt érez azokkal, akiket a nemrég még velünk itt ülő testvérünk most maga mögött hagyott. De hisszük, hogy megadtad neki, hogy jó, teljes életet élhessen végig; és hogy a lelke (soul) most Veled van. Istenünk, adj neki nyugalmat addig a napig, amíg újra láthatjuk őt. Nyugtasd meg a fiát, a többi gyermekét, a kedves feleségét és mindazokat, akik szerették: mindnyájunkat, Atyám. Hadd lássuk meg most is, hogy nagyon törekenyek vagyunk és hogy egy napon nekünk is mennünk kell. Hadd tudjunk felkészülni a nagy alkalomra. Ha pedig van valaki itt ma délelőtt, aki még nem készült fel, hadd tudjanak ma igent mondani az Úr Jézusnak, és hadd tegye a Szentlélek termékennyé őket az Ő számára. Jézus nevében kérjük ezt. Ámen. Leülhettek.

⁸ Most pedig néhány hirdetnivalót szeretnénk elmondani. A feleségemnek azt mondtam ma reggel: - Drágám, a reggeli prédikációt be fogom fejezni... Még a városban lenne egy-két tennivalónk. Azt mondtam: - 10 órakor befejezem a prédikációt... Rám nézett. Azt mondtam neki: - Ha nem fejezem be 10-ig, három ruhát is vehetsz magadnak... Úgyhogy most már tudom, mi következik: már most tartozom neki a három ruhával, mert 9:40 van. De próbálok olyan gyorsan haladni, ahogy csak lehet.

⁹ Örülünk annak, hogy itt lehetünk a testvérekkel Jerikóban ma reggel. Hétfő estére pedig Jeruzsálembe, vagyis a tucson-i összejövetelre hívlak benneteket. Látjátok, Phoenix a völgyben van, mint Jerikó. Tucson pedig, ahol én lakom, a hegyen: az Jeruzsálem. Te hol vagy, Tony? Miért nem mond itt senki áment? Csapdába estem, mert Tony nincs is itt. Holnap, vagyis hétfő este Tucson-ban lesz összejövetel. Örömmel várunk mindenkit, aki arra jár majd. Gyertek, látogassatok el hozzánk. Ha az Úr is úgy akarja, a következő Igéről beszélünk holnap: "Láttuk az Ő csillagát keleten, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt."

¹⁰ E hónap 19-én pedig, illetve a jövő hónapban, január 19-én ébredési összejövetelt szeretnék tartani itt, ebben a teremben. 20-án és 21-én pedig a Ramada Inn (Ramada Fogadó)-ban. 22-én pedig, vagy 23-án... Négy estén át leszek itt az ébredési összejövetelen. Szolgáló testvérek, nagyon örülünk nektek, hogy itt vagytok most velünk. Sok szeretettel meghívjuk a gyülekezeteiteket is. Főleg pedig olyanokat várunk ebből a városból, akik még nem ismerik Jézust személyes megváltójukként. Másodsorban pedig a betegeket várjuk, akik hiszik, hogy Isten válaszol az imádságokra. Szeretnénk a betegekért is imádkozni ezeken az alkalmakon, a 22-én kezdődő nagy, nemzeti összejövetel előtt. Biztos, hogy arra is készültök, hiszen nagyszerű prédikátorok lesznek itt. Nagyszerű alkalmakon vehettek részt mellettük.

Mal 3:6

¹¹ Úgy gondoltam, hogy ma délelőtt pedig ehhez a gyülekezethez szólok. Phoenix mindig a szívemben van. Szeretem Phoenix-et. Kisfiúként is itt voltam, fölöttünk nem sokkal, a Wickenburg-nál. Ott laktam a 16. utca és a Henshaw sarkán. Akkoriban ez a rész még pusztaság volt. Most pedig teljesen beleolvadt a nagyvárosba, tényleg a város szívében van. Ez is azt mutatja, hogy változó időben élünk, változásban. Akiról azonban én szeretnék ma reggel beszélni, változhatatlan. Isten, az Ő programja, az Igéje, soha nem változik. Az idők változnak, az emberek változnak, a rendszerek változnak. De Isten soha nem változik meg, mindig ugyanaz marad.

Mt 2:1-6

¹² Gondoltam, hogy a karácsony közeledtével... Egy karácsonyi prédikációval szolgálnék. Ha itt van a Bibliátok, és ha szeretitek olvasni -néhányan még a prédikátor háta mögött is olvassák-, Máté evangéliumából olvasnék, a 2. fejezetből egy Igerészt.

“Amikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván:

Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk néki.

Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem.

És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie?

Azok pedig mondának néki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta:

És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, aki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt.”

¹³ Az Úr adja áldását az Ige olvasásához. Most pedig szeretném, ha teljes figyelemmel követnétek a mai témát, néhány más igei utalással ugyanezen Igeversekről, melynek címe: *“Miért a kis Bethlehem?”*

¹⁴ Tudjátok, karácsonykor mindannyian -illetve túl sokan, nem mondanám, hogy mindannyian-, szem elől tévesztjük a karácsony igazi jelentőségét. Ezen a vidéken még

azt is megfigyeltem, hogy a pálmafákat is feldíszítik. A keleti parton ugyanezt teszik az örökzöld fákkal, a fenyőkkel. Már hat héttel vagy egy hónappal karácsony előtt mindenütt a nagy... Csillogó díszeket lehet látni. Az igazi jelentése helyett egy reklámot csináltak belőle az emberek.

¹⁵ Nem hiszem, hogy Krisztus december 25-én született. Egyáltalán nem hiszem ezt. A többi dolgot is figyelembe véve ez nem lehetséges. Júdea hegyein ebben az időszakban még derékmagasságig ér a hó. A történelmet tanulmányozva azt láthatjuk meg, hogy Krisztus valamikor tavasszal születhetett, talán áprilisban vagy májusban. A tavaszi dátumot akkor változtatták meg, amikor a kereszténység eggyé olvadt a római egyházzal. Ők a napisten születését a december 21. és 25. közötti időszakban ünnepelték, amikor a nap a legalacsonyabban áll a föld fölött. Ekkor ünnepelték a napisten születését, amit a római egyház később Isten Fiának születésére változtatott meg.

¹⁶ Ne feledjétek, hogy bármelyik napról legyen is szó, nem veszíthetjük el a szívünkben azt a szentséget, amit ez jelent. A Sátán elrabolta az emberektől az ünnep szentségét, és egy nagy reklámot csinált belőle. A Téalapó pedig megszerezte magának az emberek imádatát. A karácsony is egy olyan ünneppé vált, mint a húsvét a maga csokinyuszijaival és rózsaszín kiscsibéivel. Először is: mi köze van ezeknek a húsvéhoz? Mi köze van ezeknek Krisztus feltámadásához?

¹⁷ Ugyanez történik ma a világban is: a gyerekek többet tudnak bármelyik énekesről, mint Jézus Krisztusról. Többet tudnak egy ma élő gengszterről, mint az Élet Fejedelméről, aki 1900 évvel ezelőtt született meg. Ez azonban nem veheti el tőlünk, keresztényektől, az igazi jelentőséget.

¹⁸ Látjátok, a világosság legerősebben a sötétségben fénylik. A sötét, éjszakai égbolton felvillanó villámlás azt mutatja, hogy felragyoghat a világosság a sötétségben. Amikor pedig a világosság fénylik, akkor nem látjuk... Ha süt a nap, nem igazán van szükségünk lámpákra. A nagy sötétségben pedig minél kisebb a fényforrás, annál élesebben világít. Minél sötétebb van, annál erősebben mutatja meg magát a világosság. És nekünk, keresztényeknek, erről kell bizonyosságot tennünk Isten dicsőségére, aki az Ő Fiát adta nekünk. Ez a karácsony legyen egy nagyon különleges dolog. Nekünk, keresztényeknek... Nem számít, hogy néz ki most ez a dolog, annál jobban fog világítani. Az egész világnak karácsonyi díszai vannak. Nekünk pedig Krisztusunk van. Ezt kell ragyognunk ebben a sötét órában, amelyben élünk.

¹⁹ Elgondolkozunk azon, hogy Isten szokatlan módon visz véghez dolgokat, mert Ő Maga is szokatlan. Isten szokatlan. Ő a természetfölötti, a végtelen; mi pedig a végesek. Tehát minden, amit Ő tesz, a maga nemében szokatlan. Isten olyan hatalmas, hogy a világ ismeretlen dolgai által ismerteti meg Magát.

1Kor 1:21

²⁰ Látjátok, a mai prédikáció címe: Miért a kis Betlehem? Egész Júdában a legkisebb város a fejedelmi városok között. Miért ezt választotta Isten, hogy erre a helyre küldje el a Fiát? Erről akarunk beszélni ma. Isten a világ dolgait használja, ahogyan azt hiszem, az

Ige mondja: “Az Igehirdetés bolondsága által tetszett Istennek, hogy megtartsa az ismeretlen dolgokat. (Károli: ... tartsa meg a hívőket.)”

Zsolt 114:4,6; Ézs 40:4; Ézs 55:12; Mt 3:2,4; Lk 3:5

²¹ Az előbb éppen a mi Urunk születéséről gondolkodtunk el. Minden próféta az Úr előhírnökéről beszélt: a hegyek alászállnak, a völgyek fölemelkednek, a halmok ujjonganak a mező fái pedig tapsolnak. Az Úr előhírnöke pedig egy János nevű szolgáló volt. A pusztaságból jött elő, nem valamilyen teológiai iskolából. Szőrös volt az arca, az öltözéke egy darab gyapjú. Nem papi ruházat volt rajta, amikor előjött és kihirdette: “Isten országa elközelített!” Az emberek pedig nehezen értették meg, hogy ilyen öltözetet hord, hogy egy rendszerhez sem tartozik, hogy nincsen tagsági igazolványa és hogy egyetlen felekezet sem áll mögötte. Az üzenet túl nagy volt, embertől nem tanulhatta meg. Isten maga tanította meg rá a pusztaságban. Az ő üzenete nem valamilyen teológiai kérdés elemzésére szolgált. Viperák fajzatairól és fejszékről beszélt. Hozzászokott a természethez, miközben azt figyelte, hogyan működik. Így közelítette meg a dolgokat. Nem egyházi emberként, hanem a természet embereként.

²² Az emberek pedig nagyon nehezen értették meg. Szószéke sem volt, valószínűleg egyetlen szószék sem fogadta szívesen. A Jordán partján prédikált, talán térdig a sárban állva. Az emberek mégis kimentek oda, hogy meghallgassák őt. Azok, akik a szívükben őszinték voltak. Hallani akarták, mert valami más volt benne: az igazság glóriája is elkísérte az üzenetét.

²³ Ma is éppen így kellene megközelítenünk a Krisztus születését az üzenetünkkel, hogy az igazság glóriája is csatlakozzon hozzá: hogy az emberek szomjazzanak arra, hogy megtalálják Őt.

Mt 11:11; Lk 7:28

²⁴ Isten ezt az egyszerű embert használta, aki nem tanult és egyetlen napot sem töltött az iskolában. Mégis minden valaha élt próféta közül ő mondta ki a legnagyobb dolgot. Mert Isten a világ számára ismeretlen dolgokban ismerteti meg Magát.

²⁵ A világ számára ismeretlen volt, ahogyan Jézus kiválasztotta a tanítványait. Sok ember sokkal képzetebbnek tűnt a tanítványoknál erre a feladatra. Ő azonban a sok egyházi ember közül egyet sem hívott el. Pedig abban az időben is voltak egyházi emberek. Nagyemberek, papok, tanult emberek, híres emberek. De Ő egyet sem hívott el közülük. Halászokat és vámszedőket hívott el, hogy velük küldje ki az üzenetét. Mindig így tesz.

²⁶ Noé idejében egy földművest hívott el, egy egyszerű földművest, hogy vele hirdesse ki annak a kornak az elpusztítását. Egy egyszerű földműves volt, nem egyházi ember: csak egy földműves! Noé idejében egy... Elnézést.

2Móz 3:2

²⁷ Mózes idejében egy szökött rabszolgát használt, nem egy egyházi embert. A pusztaságban tartotta mindaddig, amíg elegendőnek nem vélte az időt ahhoz, hogy

Mózes elveszítse a tanultságát: aztán pedig megjelent neki az égő csipkebokorban. És egy göcsörtös bottal küldte el, hogy győzzön a nép fölött... Akik elől menekült.

Zsid 11:3

²⁸ Látjátok, Isten az egyszerű dolgokat használja, hogy megismertesse Magát. Vegyük... Vegyük csak az Ő Igéjét. Olyan dolgokból teremtette a világmindenséget, amelyek nem is voltak láthatók.

²⁹ Néhány napja a Morris Auditorium (Morris Csarnok)-ban voltam, az egyik nagy new york-i kampányunk révén. Ott hallottam egy előadást arról, hogy Einstein mit mondott erről a naprendszerrel. 150 millió fényévnyi távolságot kell megtennünk, hogy kijussunk belőle, és ismét 150 milliót, hogy visszajöjünk. Ez együtt tehát 120... 300 millió fényévet jelent. Amikor pedig visszaérnénk ide, mégis csak 50 év telne el az elindulásunk óta. Gondoljunk csak bele, hogy milyen gyorsan halad a fény: 186 ezer mérföldet percenként, és gondoljuk csak el, hogy hány millió vagy milliárd év kellene ahhoz, hogy kijussunk ebből a naprendszerből és visszatérjünk. És ez egyetlen naprendszer abból a rengeteg csillagrendszerből, amit Isten kiszórt a kezéből. Lehet, hogy millió fényévekkel a naprendszerek mögött Ő néz le a csillagokra.

³⁰ Ez az orosz ember meg azt mondta, hogy 150 vagy 200 mérföldre ment fel az űrbe, de nem látta Istent vagy az angyalokat. Milyen butává válhat az ember? Aztán gondoljunk bele a fényévek millióiba vagy milliárdjaiba; és hogy innen mindössze 50 évnire mit tett az ember. Behatolt az örökkévalóságba.

³¹ Azt mondják, hogy ez az űrhajós sok órát töltött a világűrben és nagy utat tett meg. 17-szer kerülte meg a földet, de az ő életében... Ez egyetlen másodperc sem volt. Az idővel együtt utazott. Látjátok, így hatolunk be az örökkévalóságba. Ez Isten hatalmassága.

³² Az elménk nem tudja elképzelni, hogy milyen hatalmas Ő. Amikor pedig arra készül, hogy kijelentse Önmagát, annyira egyszerűen teszi. Az egyszerű dolgokat használja, a dolgok egyszerűségét.

³³ Úgy tűnt, hogy Dávid... Isai hét fia közül őt hozták utolsóként a próféta elé. Miért? Mert a saját családja is nevetett rajta: nem tudták elképzelni, hogy a kis maszatos arcú Dávid, a beesett vállú kisfiú lesz majd Izráel királya. Azoknak az embereknek a szemében talán nem úgy nézett ki, mint egy király: de Isten szemében bizony király volt. Isten királynak kente fel Dávidot. Látjátok, az egyszerűt választotta ki Dávid családjából, illetve Isai családjából, hogy ő legyen a király. A világ lenézte Dávidot... Vissza is küldték, hogy őrizze tovább a juhokat. Előhozta az első fiát. Nagy, erős, államférfi kinézetű ember volt, aki tudott egyenesen állni és úgy megjelenni, mint Izráel királya. Gondolták, hogy koronával a fején és királyi ruhába öltöztetve ő el tudná végezni a királyi teendőket. Az emberek szemében ő volt a megfelelő férfi.

1Sám 16:11

³⁴ De a próféta, kezében a felkenetési olajjal, azt mondta: - Nincs még egy fiad? Aztán egyenként hozta oda a fiait, és a próféta mindig azt mondta: - Nincs még egy fiad?

³⁵ Azt mondta: - Van egy, de ő most semmit nem számítana. Csak egy vézna fiúcska, akire a juhokat szoktuk bízni.

³⁶ A próféta azt mondta: - Hozzátok ide őt is... És ahogy Dávid a felkent próféta szeme elé került, ő felkenste az olajjal és azt mondta: - Ezt a fiút választotta ki Isten... Látjátok, nem mindig a világ szerinti díszekről van szó. Hanem Isten választásáról.

³⁷ Kegyelemből választott bennünket, és ezért hálásak vagyunk ma reggel. Ehhez pedig nem kellenek a világ szerinti díszek. A legalázatosabb ember is szolgálhatja Krisztust, csak egy olyan emberre van szükség, aki ezt akarja tenni.

³⁸ Isten felkenste őt. Látjátok, a kis dolgokat használja. Miért használta a kis Betlehemet? Úgy látszott, hogy nagyobb helyek is voltak, ahol a Király, a királyok Királya megszülethetett volna.

³⁹ Általában amikor valamilyen rendezvényt szervezünk itt a földön, igyekszünk a legmagasabb, legcsillogóbb helyszínt megszerezni. Próbáljuk a legnagyobb helyet megszerezni, a legtöbb pénzt rákölteni és a legszebb dolgokat felhasználni. Így viselkedünk mi.

⁴⁰ Isten azonban nem így csinálja. Ő egy semmihez mérhető dolgot használ fel, hogy megmutassa, mennyire hatalmas Ő. Ha Ő a tanítványok elhívásakor egy főpapot vagy egy jól képzett embert választott volna a tudatlan, iskolázatlan halász helyett, aki a saját nevét sem tudta leírni; az emberek azt mondták volna: - Látjátok, érdemes tanulni... Isten azonban egy olyan férfit választott, aki a saját nevét sem tudta leírni: őt tudta a kezébe venni, belőle tudott valamit kihozni, hogy megmutassa: Ő Isten. Amikor eljutunk oda, hogy rádöbbenünk, semmik vagyunk; Isten akkor vesz minket a kezébe és akkor formál téged és engem azzá, amivé akarja, hogy legyünk. De amíg fontosnak érezzük magunkat, addig nem jutunk sehová sem. Még Isten kezébe sem jutunk el addig, amíg rá nem döbbenünk, hogy nem vagyunk fontosak.

⁴¹ Az egyik kislány a minap a fontosságról kérdezett engem. Azt mondtam... Valóban fontos emberről volt szó: az elnökről, akit nemrég meggyilkoltak, és a szívünk vérzett érte. Azt mondtam: - Valóban fontos ember volt... Az újságokban olvashattunk róla, a TV is mutatta, a kormány dollár milliókat fizetett a hír közléséért. De azt mondtam... Itt volt ez az egyszerű pünkösdi prédikátor is Carolina-ban. Egy ember csak úgy részegen besétált, elővette a pisztolyát. Odahívta a prédikátor feleségét, lelőtte a prédikátort a szószéken, lelőtte a feleségét és aztán önmagával is végzett: a nagy haláleseményt leközlő újság hátoldalán lehetett csak egy kis tudósítást olvasni erről. Hadd mondjam el neked, testvérem, bárki is légy: - Tudni akarod, mennyire vagy fontos? Azt mondtam a kislánynak: - Dugd bele az ujjadat egy vödör vízbe, aztán vedd ki a kezéd a vízből, és próbáld megtalálni a lyukat, amit az ujjaddal csináltál... Semmik vagyunk. Csakis egy van, aki fontos: Isten. Emlékeznünk kell, hogy Ő a fontos.

⁴² Úgy tűnt, hogy ha az emberek... Ha ők próbáltak volna helyet találni a király születésére, akkor a király számára a kis Betlehemnél vallásosabb és történelmibb városok is lettek volna. Olyan helyek, mint Siló. Siló volt az a hely, ahová először érkezett a frigyláda. Tudjuk, hogy amint a Jordánon keresztülvünk Palesztina innenső oldalára, itt állították fel először a frigyládát szent helynek. Vagy lehetett volna Gilgál, vagy Sion. Gilgál is.

Mik 5:2; Mat 2:6

⁴³ Vagy lehetett volna a büszke, nagy főváros is: Jeruzsálem. Minden szervezet vezetője itt gyűlt össze, itt voltak a székhelyeik. Olyan volt, mintha Jeruzsálemben készítettek volna elő egy helyet a születendő királynak. Ebben a nagy, különleges, történelmi városban. Hiszen a vallási székhely is ez a város volt. Azé a vallásé, amelybe a király érkezését várták. Azért jött, hogy az ő vallásukat képviselje. Amikor pedig eljött... Nem a jeruzsálemi előkészített helyszínre, vagy a többi nagy város valamelyikébe érkezett, hanem Betlehemben született meg, a legkisebb városban. "És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: belőled származik nékem, aki uralkodó az én népem fölött." A nagy, büszke Jeruzsálem és a többi város pedig kosarat kapott.

⁴⁴ Lehetett volna valamelyik menedékváros is. Mint például Hebron, Kadesh vagy Ramoth-Gileád. Lehetett volna a menedékvárosok egyike, mert Ő a mi menedékünk. Ha a saját elképzelésünk szerint kellett volna helyet készítenünk neki, azt mondanánk: - Ha ez a nagy király elérkezik, aki a mi menedékünk lesz, akkor a megmenekülés egyik nagy emlékhelyén kellene megszületnie, mint Ramoth-Gileád vagy Kadesh... A magunk elgondolása szerint ilyen helyet készítettünk volna elő számára.

⁴⁵ Látjátok, Isten azonban másként cselekszik. Tudja, hogyan kell helyesen tenni a dolgokat. Most pedig Isten elgondolása és Isten segítségével által megpróbáljuk elmondani, hogy azért így történt, mert egyszerűen minden pontosan és helyesen működik Isten nagy programjában. És szeretném, ha ti itt Phoenix-ben és máshol is megértenétek ezt. Emlékezzetek rá, hogy Isten tudja, mit csinál. Egyszerű eszközöket használva cselekszik. Mert ha egy nagy, különleges dolgot felhasználva tenne valamit, akkor... Isten soha nem úgy cselekszik, a Biblia teljes történetében sem cselekedett soha úgy. Isten soha nem valamilyen csoportot használt fel, hogy elvégezzen valamit. Isten az egyes embert használja. Te vagy az. Te, egy személyben. Isten soha nem változtatja meg a programját, mert az első számú programpontja az, hogy mindig a programján belül marad.

⁴⁶ Noé idejében is egy embere volt: Noé. Amikor Izráel népét vezette ki az idegen földről, akkor is egy embere volt: Mózes. Tudjuk, hogy Dátán és vele együtt mások is próbálták azt gondolni, hogy nekik is van hatalmuk. Tudjátok, mi történt velük. Az Úr eljövetelekor, Keresztelő János idejében és a többiek idejében is egy emberrel dolgozott. És ma is egyéneknek vesz bennünket, nem pedig egy csoportnak. Egy ember! Tőled és tőlem függ majd, hogy hogy állunk meg Isten előtt. Mert Ő téged és engem mint egyéneket tekint: nem azt a csoportot nézi, amelyikben vagyunk. Nem azt a felekezetet tekinti, amelyikhez tartozunk, hanem egyéneknek vesz téged és engem.

⁴⁷ Amikor Józsué felosztotta a földterületet, ezt a kis helyet Júdának adta. Berajzoltam ide, hogy hol helyezkedik el, de mindannyian tudjuk, hogy ott fent a sarokban található. Egy picike helyről van szó, amit Józsué a terület felosztásakor Júdának adott.

Józs 2:12,18

⁴⁸ Figyeljétek meg, hogy amikor Izráel odaért a Jordánhoz, átkelt rajta és rálépett arra földre, az ígéret földjére; ott volt egy pogány asszony, akit a parázna Ráháb személyében ismertünk meg. Ez az asszony irgalmat kért és irgalmat kapott: irgalmat kapott mindaddig, amíg a piros színű kötél alatt maradt. Ez volt az egyetlen módja, hogy irgalmat kapjon. Egy jelzés volt ez. Egy jel, melyet ő kapott.

⁴⁹ Ma is van egy jelünk. Mindaddig biztonságban vagyunk, amíg a piros kötélünk alatt maradunk, ami Jézus Krisztus vére. Egyénekként, nem csoportként. Egyénekként mindnyájunknak Jézus Krisztus vérének piros kötele alatt kell maradnunk.

⁵⁰ Amikor pedig Ráháb irgalmat kapott, a szeretteit is behívta magához és mindazok megmenekültek, akik a kötél alatt voltak. Éppen úgy, mint amikor Isten Egyiptomban volt: mindenki megmenekült, aki a vér alatt volt. Mindenki megmenekült, aki a piros kötél alatt volt. Mindenki megmenekül, aki Jézus vére alatt van. És mindenki, aki nincs alatta, elveszett és készen áll a pusztulásra. Aztán meglátjuk, hogy... A történelemből megtudjuk, hogy Ráháb megismerkedett egy hadvezérrel Izráel seregéből. Most nem jut eszembe a férfi neve. Végül Ráháb hozzáment ehhez a hadvezérhez. Nem messze ettől a kis helytől telepedtek le. Kettejük fia, Salamon lett Betlehem városának alapítója. Látjátok, már kezdetben egy pogány is kapcsolódik ehhez a helyhez. Egy pogány: a parázna Ráháb.

⁵¹ Most látjuk, hogy Salamon alapította Betlehem kis városát. Ő nemzette Boáz. Boáz vette feleségül Ruthot, egy újabb pogányt. Most ezt a vérvonalat követjük. Ruth moábita volt. Hozzáment Boázhoz, és az árpa aratás idején került ebbe a kis városba. Óh, ha elég időnk lenne erre ma reggel, akkor végül hat ruhát kellene a feleségemnek vennem! De milyen jó erről a témáról beszélni!

⁵² Naómi az ortodox egyházat képviseli. Az éhínség miatt Moáb földjére költözött: akárcsak Izráel szétszórása a nemzetek között. Amikor pedig visszajött onnan, magával hozta a moábita Ruthot. Aratás idején tért vissza, amikor az elsőnek learatott árpát gyűjtötték össze. Ez mutatja azt, hogy a pogány egyház ismét az aratás idején jön Istenhez. Milyen gyönyörű ábrázolás! Boáz és Ruth házasságának gyümölcse pedig a híres fiúgyermek: Obed. Obed fiat nemzett, a nagy Isait. Isai fia pedig Dávid volt, a későbbi Dávid király.

⁵³ Nézzük most ezt végig. A parázna Ráháb fia alapította ezt a várost. Innen származott Boáz, aki egy újabb pogányt hozott a városba. Boáz nemzette Isait. Isai fia pedig Dávid volt. Isten prófétája pedig ugyanebben a kis városban kente fel Dávidot Izráel királyának. Mindezek a világ szeme előtt elrejtett szellemi dolgok Betlehemben történtek, ebben a kis városban. Látjátok, így munkálkodik Isten.

Zak 4:6, Jn 1:1

54 Bízom benne, hogy a Szentlélek jelen lesz most és helyes értést ad nektek arról, hogy Isten nem a nagy dolgokon keresztül munkálkodik. A Lélek cselekszi ezt: "Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkemmel! - ezt mondja a Seregeknek Ura." Isten Lélekben munkálkodik az emberek között. Látjátok, a sok nagyszerű helyszín mellett is ez volt az egyetlen hely, ahol megszülethetett. Isten a saját vonalát követi. Mindig így cselekszik. Isten az Igéje vonalát követi. Nem maradna Isten, ha eltérne az Igéjétől: az Igével kell maradnia. Soha nem hagyhatja el az Igét. Ma a hagyományaink eltávolítanak bennünket az Igétől. A saját hitvallásainkat és dolgainkat oltjuk bele az Igébe, és ezzel mindent megrontunk. De Isten soha nem tudja elhagyni az Igéje vonalát. Az Igéje mindig igaz, mert Ő Maga az Ige. Isten és az Ő Igéje ugyanaz.

Mik 5:2, Mt 2:6

55 Látjuk, hogy a kis Betlehemre még senki nem figyelt fel, a külső világ nem vette észre. A legkisebb város volt, senki nem figyelt fel rá. Istennek mégis az volt a célja, hogy mindezek a dolgok ebben a városban történjenek meg. A lelki elme meglátja ezt, hiszen a próféta is azt mondta: "És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, aki uralkodni fog az én népem, Izráel fölött." A próféta, a próféta elméje felismerte ezt.

56 Figyeljétek a lelki dolgokat, ahogyan a Szentlélek ma irányítja őket. Semmin ne változtassatok a csillogó díszekbe öltözött világ befolyására. A Szentlelket figyeljétek az Igében, mert onnan jön elő.

1Móz 47:29-31; 1Móz 50:24,25; 2Móz 13:19; Jób 19:25,26

57 Miért határozta meg Jób, hogy halála után hová temessék? Ott volt Ábrahám is, aki megvásárolta azt a földet, ahová Sárát, a feleségét temették. Ábrahám pedig azt akarta, hogy halála után őt is Sára mellé temessék el. Ábrahám nemzette Izsákot. Izsák azt akarta, hogy halála után Ábrahám mellé temessék el. Izsák nemzette Jákóbot. Jákób Egyiptomban halt meg. Azonban az ő próféta fiát, Józsefet, tomporára tett kézzel eskette meg arra, hogy nem Egyiptomban fogja őt eltemetni. Miért? Azt mondta: "Vigyél fel engem arra a földre, és ott temess el engem." József halálakor beszélt Izráelnek a prófécia szerinti Egyiptomból való kivonulásról, és azt mondta: "Vigyétek fel tetemeimet arra a földre." Miért? Mert tudták, hogy a feltámadás első zsengei abból a földből fognak előjönni. Mert Jób azt mondta: "Tudom, hogy az én megváltóm él, és az utolsó napokban (Károli: utoljára) megáll ezen a földön (Károli: az én porom felett); és bár ezt a testemet férgek pusztítják el, mégis testemben látom meg az Istent (Károli: testem nélkül látom meg az Istent).

Mt 27:52,53

58 Tudták, hogy a feltámadás első zsengei az ígért földjéből fognak előjönni, nem pedig Egyiptomból. Szellemi emberek voltak, próféták. Amikor pedig Jézus meghalt Nagypénteken, aztán pedig feltámadt húsvét reggelén, a Biblia a következőt írja: "... és sok elhunyt szentek teste föltámad. És kijövén a sírokból, a Jézus föltámadása után bementek a szent városba, és Vele együtt a dicsőségbe (Károli: és sokaknak megjelenének). Miért? Mert a próféták pontosan tudták, hogy hová kell temetkezniük:

tudták a helyet és az időt. A bölcsek szemeitől ez el volt rejtve. De tudták... A Lélek oldalát nézték. A feltámadás első zsongéinak Palesztínából kellett előjönniük, nem pedig Egyiptomból.

⁵⁹ Ma is így van ez, barátaim. Olyan sok ember ragaszkodik a világ dolgaihoz, a nagy rendszerekhez, vagy valami máshoz. Jézusban temessetek el engem, mert a Krisztusban lévőket hozza elő Jézussal Isten a feltámadáskor. Nekem nem számít, hogy mit mond a világ és hogy mennyire díszítik fel a dolgokat. Krisztusban lenni a fontos, mert a Krisztusban lévőket fogja Isten előhozni. A lelki elme megragadja ezeket a lelki dolgokat.

Mik 5:2; Mt 2:6

⁶⁰ Itt a próféta azt mondta: "Kicsiny Betlehem, nem te vagy-e a legkisebb Júda fejedelmi városai között? De belőled származik majd a Fejedelem." Nem a maga stílusát követő fővárosból. Nem a történelmi egyházak földjéről, ahonnan a metodisták, a baptisták, a reformátusok vagy a pünkösdiek is elindultak. "Ezek legkisebbjéből, egy jelentéktelen kis városból hozom elő az én népem uralkodóját."

⁶¹ Ma szeretnénk azt mondani: - Atyáink ezt tették, atyáink azt tették... Látjátok, Isten tudomást sem vesz minderről. Isten azt cselekszi, amit Ő akar. Figyeljétek meg a Lélek vonalát, és hogy hogyan kell olvasni az Igét. Őket nem ez érdekelte. De látjátok: csakis az Ige helyes. Mindig Istennek van igaza.

Róm 15:12

⁶² Dávidot ez a nagy próféta kente fel királlyá. Nem kétséges, hogy Sámuel, ez a nagy próféta, előre tudta ezeket a dolgokat. És ott volt, hogy ez a megígért szellemi mag... Mert Isten megesküdött arra, hogy Krisztust felemeli és Dávid trónjára ülteti. Akkor hol másutt születhetett volna meg Krisztus? Hiszen az atyja, a nagyapja, az ükapja... Látjátok, hogy a pogányok közül való rokonai itt jöttek be a vérvonalba. A Biblia pedig azt mondja: "A pogányok az Ő nevében bíznak. (Károli: ... őbenne reménykednek a pogányok.)"

ApCsel 15:14

⁶³ Mindezeket egybe kell hozni, hogy teljes képet kapjunk. Szeretnénk itt elidőzni egy kicsit, hogy megmutassuk, miért kerülhettek ide a pogányok. De biztos vagyok benne, hogy a lelki elme azonnal megragadja ezt: a pogányok mindig az anyák voltak, nem pedig az apák. Mert asszony volt, aki bekerülhetett: a menyasszony. A pogányok... A menyasszony a pogányok közül kerül ki. A pogányok közül: "... a pogányok közül vesz népet az ő nevének." Ez az Ő neve. A pogányok közül vett magának feleséget. Így kellett történnie: az asszony jött be, a gyülekezet... A nagymamák voltak pogány származásúak a mag vérvonalának ősei közül.

1Móz 17:4

⁶⁴ Ugyanúgy, ahogyan Izsák is benne volt a vérvonalban. Figyeljük meg, hogy Dávidé volt ez az ígélet egy fiúról. Most megnézzük, hogy hogyan van ez párhuzamban Izráellel. Amikor Izráel... Ábrahám ígéletet kapott arról, hogy az ő magvából származik majd a Megváltó, és hogy ő népek sokaságának atyjává lesz majd. A természet szerinti magja

persze Izsák volt, aki elbukott. A lelki magja azonban a benne lévő hit által Krisztus lett, aki által valóban bejöttek a nemzetek.

⁶⁵ Ugyanez a párhuzam van meg itt. Dávid természet szerinti magja Salamon volt, aki ugyanúgy visszacsúszott, mint Ábrahámnak az a magja. Eltávolodott Istentől. Salamon ugyanúgy esett vissza. Túl sok asszonya volt, akik először is eltávolították a szívét Istentől. És amint Salamon egyre inkább eltávolodott Istentől, abban az állapotban is halt meg: eltávolodva Tőle. Izráel ugyanúgy halt meg: eltávolodva Istentől.

Mik 5:2; Mt 2:6

⁶⁶ Az Ábrahámnak szóló ígéret szerint Ábrahám természet szerinti leszármazottai között lesz a lelki mag. A királyság azonban a Dávidnak szóló lelki ígéret volt. Dávid pedig Betlehemben született. Betlehemben kenték fel királlyá. Aztán pedig látjuk, hogy az igazi királyi mag, Dávid trónjának örököse Betlehemben született meg, ebben a kis városban. "Júda fejedelmi városai között te vagy a legkisebb, de belőled származik a Fejedelem, aki uralkodik az én népem fölött."

⁶⁷ Ebben a kis városban pedig volt egy kis istálló. Egy városi istálló a hegyoldalon. A hegyoldalon pedig egy barlang húzódott meg, melynek kis ajtaján át jött elő a Békesség Fejedelme. Istállóban született meg, egy halom szalmán, ahol a pajtában a trágyakupac is állt. És innen jött elő a nagy Fejedelem, az asszony magja. Innen jött elő a világ Megváltója. Innen jött elő Maga Jehova: emberi testben jött elő Betlehem városában abból az egyszerű kis istállóból. Nem királyi palotában született meg, pompában: hanem abban az egyszerű istállóban született meg, ahol bepólyázva talán éppen egy trágyakupac tetejére tették rá. A hagyomány szerint a pólyaruháját egy ökör igahámjáról vették le. Onnan, ahol szántáskor volt.

⁶⁸ Szegények! József és Mária mindketten nagyon szegények. Ott voltak abban a kis istállóban. Mennyire megalázkodik Isten! Mi meg próbálunk nagyok lenni. Nem látjátok, hogy Isten mennyire megalázza Magát és hogy a semmi kis dolgokat használja, hogy beteljesítse a nagy ígéreteit?! A kis Jehova ott feküdt az istállóban, egy olyan rongyba tekerve, amit egy igahámról vettek le... Az igahámról, amit az ökör nyakába tesznek. Azzal pólyálták be a Békesség Fejedelmét! Óh! Hát akkor kik vagyunk mi? Mit érdemelünk mi? Ha Isten ennyire meg tud alázkodni, hogy ilyen dolgokat megtett; akkor nem kellene-e nekünk is megalázkodnunk, hogy a szolgálai legyünk? Nem tudjuk elfelejteni a nagy méltóságunkat, a világ dolgait és megszűnni ezek számára, hogy megalázkodjunk Előtte ezen a karácsonyon?! És hogy... Hogy megmutassuk neki, mennyire megbecsüljük a születését és az alázatosságát azáltal, hogy önmagunk is megalázkodunk az Ige elfogadásában. Nem számít, hogy a hagyomány mit mond. Az Ige számít. Ő is csak az Igéjét, és csakis azt fogja Magához venni.

Lk 2:13,14

⁶⁹ Látjuk, hogy ennél a kis istállónál hangzott fel az első karácsonyi ének, amit valaha is énekeltek ezen a földön. Azt az éneket pedig akkor az angyalok énekeltek. Gondoljatok bele! Az első karácsonyi ének nem Kajafás házában csendült fel, sem valamilyen nagy gyülekezetben, melynek csodálatos lelkipásztora volt: hanem egy

istállónál Betlehemben, valamennyi között a legkisebb városban. Az első karácsonyi ének az angyalok ajkáról csendült fel Betlehem kis városában. Értitek, mit mondok?

⁷⁰ Lehetsz bármilyen szegény, bármilyen kicsi vagy jelentéktelen: Isten használni tud, ha engeded Neki. Isten téged akar. Nem akarja, hogy... Nem kell valamilyen nagy egyesülethez vagy szervezethez, valamilyen testvéri közösséghez és ehhez hasonló dolgokhoz tartoznod: ezek semmit nem jelentenek Istennek. Isten téged akar! És ha te... Ha azt érzed, hogy valaki nagy vagy, vedd ki magadból ezt az érzést. Vedd ki magadból. Azt mondod: - Van doktori címem, adjunktusi fokozatom... Ezekkel csak még távolabb kerülsz Istentől. Felejtsd el a fokozatodat. Jöjj vissza Istenhez. Jöjj vissza a Lélek alázatához, szeresd Istent és fogadd az Igéjét.

Mt 21:21; Mk 11:23; Jn 14:12; Jn 15:7

⁷¹ “Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” Ezt megígérte Isten. “... ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz néki, amit mondott.” “Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.” Micsoda ígéretetek!

⁷² Valami hiányzik valahonnan. Azt próbáljuk elérni, hogy kitekerjük ezt a dolgot. Jól felfűjjük, virágokat és csillogó díszeket aggatunk rá és úgy megrontjuk, ahogy a nemzetek megrontották a karácsonyt. Így igaz! Bárcsak le tudnánk venni a csillogó díszeket és helyettük alázatot tennénk az emberi szívbe! Bárcsak visszahoznánk a karácsonyhoz is azt az alázatot, aminek itt volna a helye! Hogy ne a reklámokat, a fényeket és a télapókat lássuk! Hanem imádjuk a teremtés Istenét, aki egy istállóban született meg kisgyermekként: a testet öltött Istent, aki közöttünk lakozott! Bárcsak képesek lennénk visszatérni ehhez, levetve a csillogó díszeket és a látványos dolgokat. Istent ezek egyáltalán nem érdeklik.

⁷³ Azt mondod: - De hát én a legnagyobb szervezet tagja vagyok! Annál távolabb kerülsz Istentől. Azt mondod: - De hát én ezt meg ezt csinálom... Ezzel csak távolabb kerülsz Istentől.

Jn 15:7

⁷⁴ Addig kell megaláznod önmagadat, amíg ezt nem látod: “Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok...” Amit azonban mi próbálunk csinálni, az nem más, mint hogy amint Isten egy kicsit is ad nekünk az áldásaiból, nyomban kitekerjük azt. Belevisszük a magunk méltóságát és nagy hírnevet szerzünk, hogy a többieknél is nagyobbak tűnjünk. Amint ezt elkezdjük akár ilyen, akár más módon, Isten azonnal elhagyja az egész dolgot. Amire ma szükségünk van, az a Szentlélek kitöltetése az alázatos szívekre. Igazi karácsonyra van szükségünk, igazi szülőhelyre. Bárcsak rájönnénk, hogy nem vagyunk többek egy istállónál! Isten nem Jeruzsálembe, Silóba vagy Ramoth-Gileádba ment el; hanem egy koszos kis istállóba. Engedj Istennek, és akkor belőled is... Ismerd fel magadban, hogy nem vagy más, mint egy bűdös istálló. De fogadd a vendéget, nyisd ki az ajtód. Amikor a nagy, híres helyek

és a nagy fogadók elfordulnak Tőle, akkor nyisd meg a szíved istállójának ajtaját és engedd Jehovának, hogy bemenjen oda. És figyeld, hogy mi történik, mert Ő az Ige. Ő mondta, hogy "... ha én bennem lakotok és az én beszédeim tibennetek...": Ő az Ige. Engedd, hogy bemenjen hozzád és figyeld meg, mi történik. Aztán pedig kérj, amit akarsz, és megadatik az neked.

⁷⁵ Igen, sok évvel ezelőtt az első karácsonyi ének ott az angyalok ajkáról csendült fel. És mikor Ő...

⁷⁶ (A hallgatóságból valaki próféciát mond.) Ámen. Tudjuk, hogy az üzenet bizonyosan nagyon fontos, hogy Isten ezt el akarta mondani, máskülönben nem hozta volna el és nem cselekedett volna ehhez hasonló dolgot. "Alázzátok meg magatokat Isten keze alatt!" Ez volt az üzenet. Mennyei Atyánk, tudjuk hogy Nálad van minden bölcsesség és hogy mindent helyesen cselekszel. Imádkozunk, hogy add meg nekünk, hogy valóban üzenet legyen ez az emberek számára: hogy megalázzuk magunkat, mindnyájunkat, és hogy a hatalmas Isten kezei alá jöjjünk. Odaszánjuk magunkat Neked, Atyánk, hogy add ezt meg nekünk. A Fiad, Jézus nevében kérjük ezt. Ámen.

⁷⁷ Most pedig, mielőtt folytatjuk: arról beszéltem, hogy az első karácsonyi éneket az angyalok énekelték a kis Betlehemben. Ott születtek ezek a nagy emberek. Ott született a Királyról szóló ígéret. Oda jött el a megígért Király. Most pedig, ez a szó... Hogy jobban haladjunk, mert nem akarlak túl sokáig itt tartani benneteket. Az ígéret maga ez a szó volt: Betlehem. Bontsuk csak fel ezt a szót. Egy pár jegyzetpontomat most kihagytam, hogy behozzam a lemaradást. Nézzük tehát a "betlehem" szót. A "bet" szó jelentése a héber nyelvben: ház. Az "el" szó jelentése: Isten. Az "elhem" megfelelője pedig: kenyér. Betlehem: Isten kenyérének háza. Ezt jelenti ez a szó.

⁷⁸ A szavaknak, neveknek jelentésük van. Sok ember nem hiszi ezt, pedig igaz. Ha a neveknek nincs valamilyen jelentésük, akkor miért kellett Ábrám nevét Ábrahám-ra változtatni? Miért kellett Szárai-t Sára-ra változtatni? Miért kellett a Saul-t Pál-ra változtatni? Miért kellett a Simont Péterre változtatni? Látjátok, mindezeknek jelentésük van. Mindennek jelentése van.

2Móz 16:13-15; Jn 6:35, 48-51

⁷⁹ A Betlehem név jelentése pedig: Isten kenyérének háza. Mennyre illik ez Jézusra, az örök élet kenyérére. Krisztus az élet kenyere. Mindannyian hisszük ezt, ugye? Mennyre illik ez Betlehemre, a világ kenyérközpontjára, amely az örök élet kenyérközpontja volt. Ezért kellett ott megszületnie a Királynak. Azt mondta a János 6:35-ben: "Én vagyok az élet kenyere, mely Istentől, a mennyből szállott alá. A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak. Ha valaki pedig ebből a kenyérből eszik, örökké él." Tehát, mivel Jézus az élet kenyere, az élet kenyérének Betlehemben kellett világra jönnie. Ő a mi életünk kenyere a vándorutunkra. Isten Izraelnek is az egeből adott kenyeret a vándorlásukhoz, amikor Egyiptomból elindulva az ígéret földje felé tartottak. Minden este kenyér szállt alá számukra az égből. Isten pedig a mi vándorlásunkhoz is megadta az élet kenyérét, amely Betlehemben, Isten kenyérének házában jött el erre a világra. Látjátok, hogyan kellett történnie? Ott kellett megtörténnie, ahová a név is szólította: Betlehemben, Isten kenyérének házában. Hogyan

is születhetett volna ezek után Jeruzsálemben? Hogyan születhetett volna Rámoth-Gileádban? Látjátok, oda jött el, ahol a neve is volt: Isten kenyerének házába.

⁸⁰ Óh, figyeljétek meg, hogy Izráel minden este friss kenyeret kapott, mely az égből szállt alá a vándorlásuk során. Krisztus a mi életünk, az élet kenyere. Minden nap frissességet kapunk a mennyből Krisztustól, amikor a Szentlélek naponta száll alá a hívő emberre. Frissen!

2Móz 16:20

⁸¹ A tegnapi megtapasztalás: nagyon sokan élünk a tegnapi tapasztalataiból. Nem szabad ezt tennünk. A mai megtapasztalás kell! Ez a baj a felekezeteinkkel, akik John Wesley, Dwight Moody, Finney, Sankey, Knox, Calvin és a többi régiek megtapasztalásaiból élnek. De emlékezzetek rá, hogy amikor próbáltak másnapra eltenni az alászállott kenyérből, az a kenyér megromlott. Kukacok lettek benne, kis izgő-mozgó kukacok. Ez a baj ma: megromlott víztározók vannak, akik a múlt romlott kenyerén élnek.

Jn 6:35, 48

⁸² Kell, hogy valami frisset kapjunk Krisztustól. Az Ő Igéjét, ami erre az órára szól. Ő a mi frissességünk, a kenyérünk, mely naponta száll alá a mennyből a hívő ember számára. Ő a mi Betlehemünk, Isten örök élet kenyerének háza. Krisztus Betlehemben született, és Ő lett Isten örök élet kenyerének a háza. Ő az élet kenyere. Ő a mi Betlehemünk. Krisztus a mi Betlehemünk. A természet szerinti kenyeret az élethez szükséges tápláléknak mondjuk. Tápláléknak mondjuk a természet szerinti kenyeret, mint például a fehér kenyeret és a többi félélt, amiket megveszünk a boltban. Jézus Istentől kapott táplálék: az élet kenyere az örök életre. A táplálékunkat tehát kenyérnek hívjuk. Jézus pedig, az élet kenyere. Az Istentől kapott táplálék nekünk az örök életre, látjátok.

⁸³ Mi nem lehetünk a magunk tápláléka. Valami másnak kell meghalnia ahhoz, hogy ehessünk belőle. Amikor ma reggel ettünk, holt anyagot ettünk meg. Ha csak valami meg nem hal, mi nem élhetünk, mert csakis a meghalt anyagból táplálkozhatunk. Húst eszünk, mert valahol egy sertés meghalt. Disznóhúst eszünk, mert persze meghalt az a sertés. Amikor marhahúst eszünk, akkor egy tehén halt meg. Azt mondom: - De én kenyeret eszem... Akkor a búza halt meg. - De én zöldségeket eszem... Akkor a zöldségek haltak meg. Csakis a meghalt anyagból táplálkozhatunk, és csakis így tudunk élni.

Ef 2:6

⁸⁴ Ha pedig a természet szerinti életünket csak a halott anyagból tarthatjuk életben, ha természet szerint csak úgy élhetünk, hogy valami meghalt; akkor mennyivel inkább kellett meghalnia valaminek ahhoz, hogy örökké élhessünk! Krisztus halt meg, hogy örökké élhessünk! Ő lett Isten örök élet kenyerének háza, amiből a nap minden órájában frissen táplálkozhatunk. Istentől száll alá a mennyből, a Szentlélek formájában, aki táplálja a mennyei helyeken együtt ülő éhes lelkeket (soul). Ő a mi Betlehemünk.

⁸⁵ Akkor pedig Isten igaz hívő fiainak is Vele együtt, Betlehemben kellett megszületniük. Ha pedig Krisztusnak kellett az élet kenyérévé válnia ahhoz, hogy megszülessen az élet kenyerének házában, Betlehemben; akkor minden Krisztusban igaz hívő Krisztusban, vagyis Isten Betlehemében születik meg. Ámen. Akkor pedig nem csak

Jézus született Betlehemben, hanem te is Betlehem városában születél és én is ott születtem. Hogy születhetsz meg Betlehemben? Itt helyben, Arizona állam Phoenix városának Ramada nevű fogadóházában újjá születhetsz Isten Betlehemébe, az örök élet kenyérének házába. Edd meg azt, és élj örökké!

⁸⁶ Miért a kis Betlehem? Ma ezt úgy mondanánk: - Miért egy csomó kis szent nevető? Miért ez és miért az? Az emberek nem is tudják, miről van szó.

Jn 1:1, Ef 2:6

⁸⁷ A Lélek azonban kijelenti. Az Ige megmutatja. Ez Isten Igéjének a megmutatkozása. Krisztus által, és csakis Ő általa van életünk. A szervezeteink, a felekezeteink, a másságaink csak elválasztanak bennünket Istentől. Csakis egy módon juthatunk el Istenhez, az pedig Jézus Krisztuson keresztül van. Nincs több út: egyetlen pap, egyetlen prédikátor, egyetlen rendszer vagy bármi más sem út. Csakis Jézus Krisztus, a megfeszített. Ő Isten élet kenyere, és mi Benne születünk meg. Ha pedig Ő Isten élet kenyere, akkor Ő Betlehem. Ha pedig Krisztusban megszületünk, akkor Betlehemben születünk meg: a mennyei helyeken ülve Krisztus Jézusban, Belőle táplálkozva. Belőle táplálkozva! Kicsoda Ő? Az Ige. "Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennel volt és Isten volt az Ige." Amikor pedig egy nézőponttal, Isten Igéjével tudunk együtt ülni és abból táplálkozni, akkor vagyunk Isten szellemi Betlehemében: ahol Isten szellemi kenyerét esszük és ahol a lelkeink (soul) minden általa kimondott szóra azt felelik: - Ámen! Élvezzük a mennyei angyal eledelt.

Mk 16:17

⁸⁸ Az Ige azt mondja: "Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek..." A hitvallás vagy a felekezet pedig azt mondja: - Óh, nem úgy van az... De az igaz ember, aki Betlehemben született, azt mondja: - Ámen!

Jn 14:12

⁸⁹ "Azokat, amiket én cselekszem, ti is cselekedni fogjátok." A felekezet azt mondja erre: - Nem más ez, mint forró érzélem... Az igazi betlehemi polgár azonban azt mondja: - Ámen. Mert elégedett azzal, hogy ez angyali eledel.

Jn 15:7

⁹⁰ "Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek." Ámen.

Ef 2:6

⁹¹ Óh, az okoskodó és a túl körültekintő soha nem látja ezt meg. Annyira ragaszkodunk a vének hagyományaihoz, hogy különféle kártyákra és igazolványokra van már ahhoz is szükségünk, hogy szószékhez állhassunk. De nem ez kell! Isten szószékéhez úgy állhatsz oda, ha megalázod magad. Jöjj be az élet kenyérének házába, Jézus Krisztusba, és élj örökké az Ő jelenlétében! Emelkedj fel a mennyei helyekre Krisztus Jézusban, és lakomázz az Igéből. Ez Isten Betleheme.

⁹² Hányan vagyunk itt ma reggel? Hányan vagyunk készek elfelejteni a hagyományainkat? Hányan vagyunk készek elfelejteni az Igével nem egyező

hitvallásokat? Miért nincs ébredésünk? Miért nem történnek ezek a dolgok? Mi a baj a pünkösdvel? Hogy megszervezte magát. Így igaz. A pünkösdöt nem lehet szervezni. Szervezetet viszont lehet csinálni. A pünkösd azonban egy áldás, Isten hatalma. Ha pedig őszinte pünkösdről van szó, akkor az soha nem megy el az Ige mellett valamilyen hitvallásért. Az Igét választja. Igen, mert körül van metélve a világtól és a világ dolgaitól. Csakis Isten Igéjén áll, és abban hisz. Betlehemben vagyunk, Isten országára pályázókként. Isten örök élet kenyerét esszük. Isten, a kenyér, Betlehemben született meg, hogy az élet lelki kenyerévé legyen. Az örök élet lelki kenyerévé, Isten házában. Óh! Betlehemben születünk meg ma reggel, amikor Jézus Krisztusban megszületünk. Mert Ő Isten Betleheme. Jézus Isten örök élet kenyerének háza.

⁹³ Ő a mi vizünk is vándorutunkra. Tudjuk, hogy Ő a víz. Mint Izráel népe a vándorlás közben: ráütöttek egy sziklára. A kenyér pedig a mennyből szállt alá. Egy sziklára ütöttek rá, hogy tudjanak inni belőle, hogy életben maradhassanak az útjuk során. Isten ráütött egy sziklára, illetve Mózesnek mondta, hogy üssön rá. Isten prófétája ütött rá a sziklára. Mi történt? A szikla megnyílt. A szikla Krisztus volt. Hiszitek ezt? Rendben. Ha pedig a próféta megnyitotta a sziklát, hogy abból élet jöjjön elő; akkor ma a Szentlélekre van szükségünk egy olyan emberben, aki megüti azt a sziklát. Ámen. És kiengedi abból a sziklából az Igét, mert Ő az Ige.

Zsid 13:8

⁹⁴ Kitértünk a hitvallásokra, és poshadt vizet ittunk a víztározókból. Ma arra van szükségünk, hogy az élő Ige nyíljon meg: hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Nem tévedhet. Nevezhetik ezt gondolatátvitelnek, vagy spiritizmusnak, vagy ördögnek, vagy bármi másnak. Amíg az az Ige szabadon ömlik és megcselekszi azt, amit előre elmondott; mindaddig Betlehem lakóinak az nem más, mint a Dávid házában lévő forrás ott Betlehemben, ahol Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Ezzel és ebben éljete, mert ez az az útra szükséges víz, ami Izráelnek is volt.

2Sám 23:14

⁹⁵ Dávid egyik nagy megtapasztalásáról olvashattok a 2Sám 35:35-ben. Az elején azt olvastuk fel, hogy Dávid Betlehemben született, de később mégis menekülnie kellett. Óh, micsoda látvány! A filiszteusoknak akkoriban őrségük volt azon a földön. Saul az a nagy ember volt, aki egész Izráelt bűnbe vitte. Elesett Istentől és Isten ellenségévé lett. A filiszteusok pedig őrséggel vették körül Betlehem városát. Dávid pedig próbált visszatérni az otthonába, de nem tudott. Kint volt a pusztaságban. Olyan volt, mint egy üldözött menekült.

Jel 3:20

⁹⁶ Milyen gyönyörű kép is ez Krisztusról, az üldöztetetről. Bizony, most Őt üldözik. Azt mondod: - Nem lehet... Ha hiszel a Bibliának, akkor bizony így van. A Biblia azt mondja, hogy a laodiceai gyülekezet korábban Krisztus a gyülekezeten kívül van: kopogtat és próbál bemenni a saját gyülekezetébe. A menekült olyan ember, akit visszautasítanak, akit kirekesztenek. Az Ige és a Szentlélek vissza van utasítva. Így van. Nem tudnak bekerülni oda. Ha egyszer elfogadjátok Őt, akkor nektek kell kimennetek, hogy

megtaláljátok Őt. Ki kell mennetek Hozzá. Ő nem tud bejönni. Annyira szilárdan állnak a maguk hitvallásain, hogy nem hagynak téged prédikálni a dolgokról és nem hagyják, hogy hidd azokat a dolgokat.

Azt mondod: - Hiszed, hogy Ő ugyanaz?

⁹⁷ - Óh, bizonyos értelemben Ő ugyanaz... Nos, ezzel még nem laksz Betlehemben. Nem, nem. Ezzel az poshadt vízű víztározóból iszol és romlott kenyeret eszel, ami napokkal ezelőtt szállt alá. - Mit is mondott erről X. Y.? Lehet, hogy a maguk napjaiban igazuk volt. Ma azonban már más napokat élünk. Az Úr napját! Ez egy másik gyülekezeti korszak, nem a filadelfiai. Ez a laodiceai korszak. El van utasítva. Krisztus üldözötté vált a saját egyházában. Ki van rekesztve. Idegen.

Lk 17:28,29

⁹⁸ Akár most lejöhetne ide és munkálkodhatna az emberek között. Megtehetné ugyanazokat a dolgokat, mint amiket akkor tett: hiszen meg is mondta, hogy az utolsó napokban úgy fog cselekedni. Ugyanazokat a jeleket és dolgokat mutatja meg. Azt mondta, hogy ugyanazt megteszi, amit Sodoma idejében megtett. Tudjuk, hogy mit tett a gyülekezettel akkor.

⁹⁹ Látjuk Billy Graham-et, ahogyan abban az időben is hírnökök mentek el prédikálni a felekezetekhez. Kifelé hívták az embereket onnan. Azt mondták nekik, hogy az Igét higgyék és hogy jöjjenek ki Sodomából.

¹⁰⁰ Ábrahám csoportja nem volt Sodomában. Ők akkorra már kihívottak voltak. Nézzétek meg az angyalt, hogy milyen jelet adott nekik, amit felismertek. Ugyanez a dolog megtörténhet, és az emberek mégis azt mondják: - Óh, hát ne higgyetek neki... Miért? Miért? Mert Krisztusból üldözöttet csináltak a maguk szervezetében, és annyira elidegenítették magukat Tőle. A pünkösdiek és a többiek is. Pontosan ez az igazság. Tudom, hogy sérti a fületeket. De figyeljete, ha valami nem... Ha ez az igazság, akkor sérteni is fogja a fületeket. Így igaz. Ennek kell az igazságnak lennie.

¹⁰¹ Most pedig nézzétek meg Dávidot. Ott fent Dávid hatalmas győzelmekről álmodott. Egy barlangban húzódott meg, messze a várostól, úgy 15 mérföldnyire. Onnan fentről látta azt a várost, ahol született, ahol királlyá kenték fel és ahol a többi dolgok történtek vele.

¹⁰¹ Akkoriban kb. annyian lakhattak Izráelben, mint ma Németországban. Az országban kisebb városok voltak. Az emberek a védelem miatt laktak városokban. Onnan hajtották ki a juhokat és a többi állatot a földekre legelni, estére pedig visszaterelték őket. Éjszakára pedig az ólokban, karámokban tartották az állatokat.

1Sám 17:34,35

¹⁰³ Dávid pedig, miközben lefelé nézett a városra, elkezdett visszaemlékezni a hatalmas tettekre, amit Isten rajta keresztül vitt véghez. Emlékezett a hatalmas győzelmekre, melyeket Isten rajta keresztül vívott ki. Egy napon a hegyeken legeltette a bárányokat. Miközben ott feküdt a zöld fűben, egy medve jött elő és elragadta az egyik kis bárányt. Dávid pedig utána ment, és megölte a medvét. Isten győzelmet adott neki,

mert apja parancsa volt, hogy vigyázzon azokra a juhokra. Ez volt a munkája, hogy a juhokra vigyázzon!

¹⁰⁴ Óh, pásztorok, ez a ti munkátok! Hogy juhoknak való eledelt kapjanak, nem pedig emlékkönyveket. Juhoknak való eledelt: Isten Igéjét!

1Sám 17:34,36

¹⁰⁵ Bejött valaki és elragadott közülük egyet. Bejött valaki, magával vitt egyet, ő pedig utána ment. Amikor egy oroszlán vitt magával egyet, akkor is utána ment. Addig nem nyugodott, amíg vissza nem szerezte.

¹⁰⁶ Ezért lehetett az övé a nagy győzelem azon a napon, amikor Izráelt meghátrálni látta. Látjátok, Izráel a hitvallásokat és a többi dolgokat hallgatta. Mindannyian jártak gyülekezetbe. Mindannyian körülmetélkedtek. Mindannyian elmentek a paphoz és áldást vettek, mielőtt csatába indultak. Amikor pedig a természetfölötti megtörténésének ideje jött el, mindannyian gyávák voltak: mert valami szembe került velük. Nem volt vakmerőségük, nem volt meg bennük az, amit a mai utcai nyelv így fejez ki: aki mer, az nyer. Valami hiányzott belőlük. Képtelenek voltak kimenni oda, hogy szembenézzenek az óriással. Miért? Hiszen a pap mindnyájukat megáldotta. Szent áldás volt rajtuk. Valószínűleg mind letérdeltek és szentelt vízzel fel is kenték őket. Most pedig mindnyájan csak álltak ott. Amikor egy nagy ellenfél állt eléjük, semmijük sem maradt. Ott állt Saul is: ő volt az egyházi előjáró, vagy maga a püspök. Ott állt, miközben egy fejjel és vállal magasabb volt mindenkinél a hadseregben.

1Sám 17:9

¹⁰⁷ Góliát pedig kihívta őket, azt mondva: - Ha megölöm azt a harcost, a szolgálaink lesztek. Ha pedig ő öl meg engem, mi leszünk a szolgálitok... De túl nagy volt az ellenfél. 35 cm-es ujjai voltak, 70 cm-t ért át egy kézzel. Nézzétek, mekkora keze volt! Egy normális lándzsa akkora volt a kezében, mint máséban egy varrótű. És gondoljátok el, mekkora lehetett a feje: kb. mint egy fürdőkádb. Sisak is volt rajta, 5 vagy 10 cm vastag. Rézből készült, ez volt a fején. A mellvása akkor volt, mint egy ablaktábla. Úgy volt összeállítva, hogy lélegezni és mozogni is tudjon benne. Ilyen hatalmas harci ruhában talán 150 vagy 250 kg réz is lóghatott rajta, csak a mellkasán. A kezében pedig hatalmas lándzsát fogott, ami 10 méter hosszú lehetett.

¹⁰⁸ Mire nem képes az ellenség, amikor látja, hogy labdába sem mersz rúgni?! Mit nem gondol, hogy tehetne veled, és hogy miként fog arról dicsekedni?! - A csodák ideje elmúlt már. Hogy is hihetnénk ma, hogy vannak még csodák?

¹⁰⁹ Aztán ott jött a kis beesett vállú fiúcska. Nem voltak teológiai tapasztalatai, de megtapasztalta azt, hogy Isten mindig Isten maradt. Isten megtartja az Igéjét. Jött ez a kisfiú, és Saul azt mondta neki: - Várj, legalább harci öltözetet hadd adjak rád.

1Sám 17:26,32

¹¹⁰ Ráadta a sisakot, és Dávid szinte belesüllyedt tőle a földbe. Nem tudott vele mit kezdeni. Azt mondta: - Én semmit nem tudok ezekről a harci dolgokról... Azt mondta: - Nem ismerem őket. Egy dolgot azonban tudok, hogy féltek kimenni megküzdeni az

óriással. Itt álltok, és az élő Isten gyülekezetének mondjátok magatokat. Közben pedig engeditek, hogy az a körülmetéletlen hitetlen kinevessen benneteket? Azt mondta: - Majd én megküzdök vele!

111 Óh, ilyen emberekre van ma szükségünk, akiknek volt megtapasztalásuk!

1Sám 17:43,44

112 Mit tett ő? Mit tett a betlehemi kis Dávid? Kiment, hogy megküzdjön az óriással. Az óriás az istenei (többes számban: istenei) nevében átkozta Dávidot, az óriásai vagy az istenei nevében átkozta őt. Előállt és azt mondta: - A mai napon a lándzsámmal nyársallak fel, a tetemedet a fákra aggatom és a madarak laknak majd jól belőled!

1Sám 17:45,46

113 Dávid azt felelte: - Filiszteusként jössz hozzám. Egy filiszteus nevében állsz elélem harci ruhában és lándzsával. Én pedig Izráel Úr Istenének a nevében állok meg előtted! Mi volt az? Az Ige! Az Ige: - Az Igével állok meg előtted! Dávid azt mondta: - A mai napon fejedet veszem... Az óriás csak nevetett és megindult Dávid felé. Dávid nem hátrált, hanem ő is megindult az óriás felé. Csak egy fedetlen hely volt az óriás fején, és Isten oda irányította azt a követ.

Zsolt 10:6; Zsolt 16:8; Zsolt 23:1-4; Zsolt 30:6

114 Dávid ott feküdt, üldözöttként. Közben elgondolkozott azon, hogy milyen is volt az a nagy győzelem. Aztán biztosan elgondolkozott a zsoltárokon is, hogy amikor a hegyeken feküdt a fűben, hányszor elmélkedett Istenről. Azt mondta, hogy parancsolatait az ágyvégebe és az ujjaira kötözte, hogy vele legyenek, bárhová is megy. "Előttem van az Úr mindig, és nem rendülök meg." Mindig maga előtt tartotta Istent. És micsoda győzelmei voltak! Amikor ihletet kapott, akkor zsoltáros lett belőle. Felugrott, tollat ragadott, leírta a zsoltárokat és énekelte őket. Amikor betöltekezett a Szentlélekkel, akkor csak táncolt, táncolt és táncolt a Lélekben! Néha annyira magával ragadta a Lélek, hogy a zsoltárok írása által táncolt a Lélekben. Biztosan visszaemlékezett a különféle zsoltárokra. "Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm. Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem. (A 23. zsoltár.) Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy..."

115 Amint pedig ezekről gondolkodott, biztosan nagyon meleg volt. Megszomjazott, kimelegedett és verejtékezett. Lelátott a völgybe a hegy tetejéről, ami a városnak a keleti oldalán állt. Amikor pedig letekintett, a filiszteusokat látta, hogy ezrével álltak őrséget a város körül. Látta azt az öreg kutat, amiből egyszer ivott. Óh, elgondolkodott arról a reggelről, amikor egyszer kivitte a juhokat. Kivitte a juhokat, hogy legeltesse őket. Elment ahhoz a régi kúthoz is, mert olyan jó vize volt. Ivott belőle, és aztán a juhokat is megitta. Ott, Betlehemben adott vizet a juhainak.

116 Pontosan ezen a helyen itatja meg Isten ma is a juhait: ott Betlehemben, a friss és hús vízből.

2Sám 23:8, 12, 15, 20, 21

¹¹⁷ Dávid azt mondta: - Bárcsak megint ihatnék abból a kútból! Nemsokára befejezem, nagyon figyeljétek. - Bárcsak ihatnék! A belseje is kiáltott: - Bárcsak még egyszer ihatnék abból a betlehem-i kútból! Az ő kívánsága pedig parancs volt azok számára, akik szerették. Ne felejtsetek, hogy a lelke (soul) kiáltott azért, hogy ihasson abból a vízből. Azok számára pedig, akik szerették őt, a legkisebb kívánsága is parancs volt. Azt olvassuk, hogy egy... Hárman is összegyűltek, bátor emberek. Egyikük egymagában 800 harcost ölt meg. A másik beugrott egy verembe, ahol megölt egy oroszlánt. A harmadik pedig egy bottal kiverte egy egyiptomi kezéből a lándzsát, és a saját lándzsájával szúrta át. Aztán megállt azon a lencseföldön, és 300 embert ölt meg maga körül. Bátor emberek! Pogányok voltak. Figyeljétek, honnan származtak.

¹¹⁸ Dávid itt Krisztus képe. Betlehemé, mert Krisztus Dávid Fia. Ott áll, és abból a vízből kívánna inni. A kívánsága pedig parancs volt, amint mondtam, az őt szeretők számára. Három katonája is előhúzza a kardját és 15 mérföldön keresztül kaszabolták a harcosokat, hogy bejussanak a városba. Amíg mások úgy harcoltak, hogy... Nagy harcosok voltak a filiszteusok, némelyikük kétszer akkora, mint Dávid harcosai. Dávid harcosai azonban igazi férfiak voltak, és tudtak harcolni. Az egyikük egy napon egy kézzel 800 embert sebesített meg maga körül. Bátor harcosok voltak, bíztak Istenben. Hittek a vezetőjükben. Keresztülvágták magukat az ellenség seregén. Egyikük hozta a vödör vizet, másikuk kaszabolta az ellenséget: 15 mérföld oda és 15 mérföld vissza, hogy Dávid ihasson abból a vízből.

¹¹⁹ Krisztus van kiábrázolva ebben, mint király és mint harcos, mert Ő is keresztülvágta az útját. Keresztülvágta az ellenség halál vonalát. Keresztülvágta az ellenség vonalát, hogy lehessen örök életünk: hogy miénk lehessen az örök élet vize. Még a halálon is keresztül ment, és Magára vette a halált. Halált halt, aztán pedig visszatért, hogy nekünk örök életünk lehessen. Ő a király és Ő a harcos. Nem mi győztünk, a győzelem már megvolt! Nem mi győztünk a halál fölött, hanem Ő győzte le a halált értünk! Ő a mi Dávidunk ma. Győzött a halál fölött. Betlehem vize és kenyere.

¹²⁰ Betlehem volt a központ. Ti, történészek, tudjátok ezt. Ott volt a nagy búzatermő vidék az öntözés és a többi körülmény miatt. Rengeteg gabona termett ott. Ott volt a legjobb víz is. Palesztína kenyér központja és víz központja volt.

¹²¹ Ma pedig nem számít, hogy milyen sok szervezetünk van, és hogy milyen sok ilyen-olyan nevű testvér van, és hogy ők mit képviselnek. Ma is Krisztus a hívő ember Betleheme. Ő a kenyér és a víz helye. Ez nektek is jó, metodisták; nektek is, baptisták; nektek is, pünkösdiel; és a többieknek is. Minden egy helyen van: Betlehemben. Onnan jön az élet kenyere és az élet vize... Onnan.

Jn 1:14; Zsid 13:8

¹²² Ő a kenyérünk, Isten kenyere és vize számunkra. Ő a központ, az egyetlen hely, ahol kenyeret és vizet kaphatunk: csakis Tőle. Isten háza. Jézus Krisztus személyében, a mi Betlehemünkben. És Ő a testté lett Ige. Íme az Ige: az élet kenyere és az élet vize. A Zsid 13:8 azt mondja: "Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz." Ez azt jelenti, hogy Ő a mi Betlehemünk, ahonnan kenyeret és vizet vehetünk: az egyetlen hely, ahol örök életet kaphatunk.

123 Figyeljük meg, hogy miután Dávid megkapta a vizet, nem itta meg. Azt mondta: - Távol legyen tőlem. Hiszen azok vére ez, akik életüket halálra adva mentek el érte... Hogy vizet hozzanak neki. Figyeljétek! Dávid kiöntötte a földre azt a vizet, italáldozatnak Isten elé. Ámen! Testvéreim, emeljétek fel a hiteteket csak egy pillanatra most. Megtagadta magától, hogy megigya azt a vizet. Kiöntötte a földre, italáldozatként Istennek.

124 Mennyire illik ez a Jn 3:16-ra, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta érte. Jézust, az Élet Fejedelmét, aki eljött ide, hogy ne kelljen meghalnunk. Ő Maga győzte le a halált és saját életének vérént ontotta ki a földre. Ámen. Ez volt a bűneinkért való áldozat. Ő az a szikla, amire ráütöttünk. A földre ontotta ki a drága, Istentől kapott vérént.

125 Hallottam, hogy valamelyik este azt mondta valaki egy üzenetben, hogy eljöttek... Azt hiszem, Billy Graham volt az. Tegnap este hallgattuk őt, amikor arról beszélt, hogy elment Izraelbe és Palesztínába. Azt mondta: - Eljöttek, hogy higgyünk a népednek... Valahogy így mondta. Nekem persze nagyon tetszett, hogy megjelent abban a világi műsorban tegnap este. Sokan megítélték őt ezért. Azonban vegyétek észre, hogy az egész nemzet őt figyelte akkor. Ő pedig nem hátrált meg, pontosan azzal állt elő, amit hisz. És én nagyon tisztelem ezért. Azt mondta Billy Graham: - Elmentem Izraelbe, és azt mondtam az ottaniaknak: A ti népetek egyik gyermekét imádom... Más szavakkal mondta, de ezt.

126 Azt gondoltam magamban: - Billy, ez csodálatos. Szeretném látni, ahogy ezzel az Istentől kapott hatalommal megállsz Hollywood fényeiben, és bizonyosságot teszel Jézus Krisztusról. De tudod, Ő nem volt zsidó... Jézus Isten volt, nem egy zsidó. Ne felejtjük, hogy a vértess a férfitől jön. Jézus pedig nem ember volt: sem zsidó, sem pogány. Ő a testben megteremtett Isten volt. Bennünket nem egy zsidó, vagy egy pogány vére üdvözít, hanem csakis Isten vére tart meg. Isten Benne lévő teremő vére, ez által leszünk... Ha Ő zsidó vagy pogány lett volna, mindnyáján elvesznénk. Ő a testet öltött Isten volt. Így igaz.

127 Én nem egy zsidót imádom. Amikor Jézus Krisztust imádom, akkor Istent imádom. Nem egy történetet vagy valamilyen történelmi dolgot imádom. Jézus Krisztust imádom. Jézus Krisztus jelenlétét imádom ebben a pillanatban is, ami az Ő Igéje, ebben a korban megmutatkozva.

128 Isten kezdettől fogva eljuttatja hozzánk az Ő Igéjét. És valahányszor egy ilyen korszak eltelik, Isten egy felkent prófétát küld el arra a korszakra. Így tett Noé idejében és a többi korban is, amikor ígéreteket adott. Nem számít, milyen állapotba került az egyház. Ő mindig így cselekszik. Elküld egy felkent embert. Mert Isten Igéje a prófétákhoz jön. Amikor pedig kiálltak a próféták a maguk korában, az akkori szervezetek átkozták őket. A próféta azonban mégis az Igén állt, és életre keltette az Igét.

¹²⁹ Jézus volt Isten Igéjének a teljessége, mert Ő volt testben az Istenség teljessége. Benne lakozott Isten teljessége. Isten Jézus Krisztusban lakozott. Isten Jézusban volt, hogy a világot megbékéltesse Önmagával. Nem zsidó volt és nem pogány: hanem Isten! Ott állt, Önmagát megteremtve. Mennyire összeillik minden! Ábel ártatlan véréből kezdve Isten saját vérének kellett kiontatnia, hogy megváltson bennünket. Nem tartotta meg a Maga életét. Nem tartotta meg a saját életét, hanem azt mondta: "Atyám, ha lehetséges, múlják el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint te." Odaszánta Magát az Igének.

¹³⁰ Ugyanezt mi is megtehetjük ma. Választhatod a magad hitvallását, X. Y. tanítását és mehetsz vele, amerre akarsz. Vagy azt mondhatod: - Ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd... Jöjj vissza Isten Igéjéhez. - Legyenek a tiétek a karácsonyi díszek és tegyetek velük kedvetek szerint, de az én szívemben az én Jézus Krisztusom legyen... Nem számít, mennyire alázatos ez. Nem számít, ha az emberek kinevetnek érte. A dolgok természetét figyeld meg. Nézd meg, hogy úgy cselekszenek-e, ahogyan Jézus cselekedett. Ha nem, akkor ne hasonlítsd ehhez az Igéhez. Állj el tőle, ha nincs benne Krisztus, mert Krisztus az Ige.

¹³¹ Látjuk, mennyire összeillik mindez. A mi sziklánkra kellett ráütni. Az Ő vére folyt ki a földre, a bűnös ember italáldozataként. A mi Betlehemünk, vizünk, kenyérünk és életünk lett feláldozva, hogy megtisztulhassunk mi, tisztátalan bűnösök.

¹³² Óh, én bűnös barátom, hogy utasíthatsz vissza ennyire ostobán egy ilyen áldozatot? Hiszen Isten az Ő egyszülött Fiát adta, bűnért való áldozatul; hogy aki csak hisz Őbenne, Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Hogyan lehet bekerülni Hozzá? Egy Lélek által valamennyien egy Betlehembe keresztelkedtünk bele. Isten Igéjébe, amely az erre a korszakra megmutatkozott Krisztus.

¹³³ Isten a Biblia minden erre a korra szóló ígéretével egy próféta színrelépését várja, hogy bemutassa az ígéreteket. Ezt ígérte meg Isten a Mal 4-ben. Így fog történni. Nem számít, hogy az emberek mennyire tartják ezt bolondságnak, így fog történni. Mert Isten így mondta! Hiszen még ezekből a kövekből is képes fiakat támasztani! A hitvallásunk nem fogadja el, ha a gyülekezetünk nem fogadja el. Isten vissza tud menni egy istállóba, és Isten oda tud menni, ahová csak akar. De lesz valaki, aki a mai napra szóló Igével fog előállni. Hiszen valaminek be kell mutatnia azt. Nem egy csoport teszi majd meg, mert soha nem csoportokról volt szó.

¹³⁴ Óh, fiak és harcosok, amint most befejezem. Nem akarok sokáig itt tartani benneteket. Ha az Úr úgy akarja, akkor most már befejezem. 5 perc múlva, vagy inkább 6 perc múlva 11 óra van. Figyeljete, ti harcos fiak, ti férfiak, akik fiaknak mondjátok magatokat! Tudjátok, hogy mit ábrázol Dávid? Dávid Krisztust ábrázolja. Krisztus Dávid Fia volt. Figyeljete most, ahogy befejezem. Sokan voltak azok a pogány harcosok, sokféle vidékről származtak. Mégis mindegyikük tudta, hogy az a menekülésben lévő ember felkent volt. Tudták, hogy Dávidot megtagadta a saját népe, és azt is tudták, hogy rajta

volt a kenet. Látták. Úgyhogy az ő oldalán álltak, még az életük árán is! Bátor emberek voltak, még ha a kívülállók nem is gondolták így.

¹³⁵ A saját népe kivetette Dávidot. Nem akarták, hogy bármi közük is legyen hozzá. Saul vette üldözőbe, a felekezet vezetője taszította ki, hogy semmi köze ne legyen Dávidhoz. A vallásos tanács kirekesztette őt, és menekülésre kényszerítette. Menekülniük kellett, ahová csak tudtak. Ott volt a hegyen, ahol egy pogányokból és más származásúakból álló kis csoport tekintett úgy rá, hogy tudták, ő lesz a következő király.

¹³⁶ Ma is így van ez az Ige szerinti hitben bátor katonákkal! Ők tudják, hogy az Ige megígéri Krisztus visszatértét. Nem a dollármilliók érdekelnek bennünket. Hanem Jézus Krisztus visszajövele az, ami bennünket érdekel. Óh, Isten harcos katonái, mi a baj veletek? Hogyan álltok ma helyt? Amikor látjuk, hogy a Biblia szerint Neki menekülnie kell. Kirekeszti az egyháza, és kirekesztik a szervezetek. És ti tudtok erről. Semmi értelme, hogy szépítgessük: ez az igazság. A Biblia mondta, hogy így lesz. Jöjjetek ki a fenevad jele alól!

¹³⁷ Nézzétek ezeket a férfiakat! Előhúzták a kardjukat. Mi volt az? Dávid kívánsága, hogy hús vizet igyon. Dávid! Micsoda előképe ez a mának! Dávid: Krisztus. Tudjuk, hogy szent nevetőnek hívják Őt, hogy fanatikusnak mondják és hogy kirekesztik a gyülekezetek. Megvan a maguk hitvallása és úgy tesznek, mintha ők csinálnák az első karácsonyt. Tudjuk mindezt. És azt is tudjuk, hogy ez az Ige mindig igaz marad, és hogy be fog teljesülni. Krisztusnak pedig az a kívánsága, hogy szilárdan álljanak a férfiak, a harcosok! Ámen!

Mal 4:6

¹³⁸ Óh, jöjjetek és álljatok mellém, szörnyű helyen állok. Így hívlak ki ma benneteket! Ezek a kazetták eljutnak mindenfelé. Kihívom most azt a férfit, azt a katonát, aki szereti Jézus Krisztust: aki tudja, hogy ma kell beteljesülniük ezeknek a dolgoknak. Testvérek, jöjjetek és álljatok mellém, és húzzátok elő az Isten Igéjét. Felejtsetek el a száraz víztározókat és a megposhadt felekezeteket, melyekben most éltek. Merítsetek Isten friss Igéjéből. Adjunk Jézusnak egy jó nagy pohárral a friss, pünkösdi vízből! Ez ma a kívánsága: vissza az eredeti Pünkösdhöz, vissza az Igéhez! Prófécia van róla, hogy ezt tesszük majd, a Mal 4-ben... A gyermekek hitét az atyákéhoz fordítja, újra. Ki áll fel ezért ma reggel?

¹³⁹ Mint Dávid, tudjuk, hogy Dávid hatalomra jut. Jézus Krisztusé lesz a világ. Ő öröklí a földet, Ő lesz a Király a föld fölött. Ma elutasítják Őt. Menekülnie kell a saját népe elől. Persze, hogy kivetí magából a világ, mindig is kivetette. De ma a saját egyháza üldözi Őt. A saját gyülekezete vetí ki Őt, mert az Ige helyett a hitvallásaikat és a hagyományaikat szeretik. Nem engedik, hogy az Ige megmutassa magát. Nem engedik, hogy hatalommal hirdessék az Igét. Elvágták magukat az Igétől, ahogy a Biblia meg is mondja ezt róluk a Jel 17-ben. Mit csinálnak ők? Összegyülekeznek ma, és bekerülnek az egyházak világtanácsába. A katolicizmus és a protestantizmus egyesül egymással, ezzel megrajzolva a fenevad jelét és felállítva a fenevad képmását. A protestánsok bele akarnak tartozni, és a pünkösdiek is mindenfelé. A pünkösdi elöljárók elmennek Rómába, és visszatérve azt mondják: - Ez a legszentebb hely a világon. Texasban és mindenfelé még a rádióban is sugározzák a műsoraikat, miközben tudják, hogy a hitvallásuk bele lett oltva az Igébe.

¹⁴⁰ Óh, Betlehem lakosai! Hallelujah! Olyan férfiakat hívok, olyan harcosokat, akik nem félnek. Nem számít, hogy egyik oldalamon 800 katona áll, a másikon pedig 10000. Olyan harcosokat akarok, akik velem jönnek, és utat vágnak a hitetlen filiszteusok seregén keresztül! Az egyházak világtanácsa körülvette Isten Igéjét, és a maga hitvallásaival próbálja megegyeztetni az embereket. Van egy kút, egy friss vizet adó kút Dávid házában, Betlehemben: a bűnre és a tisztátalanságra. Testvérem, a bűn az Isten Igéjében való kételkedés!

¹⁴¹ Kicsoda... Harcos, aki látja az ezeréves királyság elérkeztét? Melyik harcos látja a Szentlélek eljövételét Jézus Krisztusban, Krisztus szó szerinti testében, hogy ismét uralkodjon? Ők álljanak mellém. Álljanak mellém! Vágjuk keresztül a felekezeti hitvallást! Jussunk be oda! Egy jó pohár friss, pünkösdi vizet szeretne inni, az eredeti Pünkösdtét: nem az ugrálását, a sikoltozását és a kiabálását. Az igazi Szentlélek keresztségre gondolok, melynek gyümölcse Jézus Krisztus élete az emberben.

¹⁴² Bocsássatok meg nekem, ha fájdalmat okozok nektek. Nem, ne tegyétek. Az Úr Jézus nevében cselekszem. Gyertek vissza! Álljatok ki, bátor férfiak, akik látjátok Dávidot állni magatok mögött! Jézus Krisztust, akit a saját egyháza üldöz, akit kirekesztettek a maguk hitvallásaival. Van egy friss vizű forrás ott hátul. Ámen. Van hatalom, mely által újra él ez az Ige, meg van prófétálva, hogy beteljesül ezekben az időkben. Isten mondta, hogy beteljesül. Be kell teljesülnie. Soha nem győztök abban a seregben, amelyikben most vagytok. Saját magatokat veszitek körül. A Pünkösdt veszitek körül a sok szervezettel, és a Pünkösdt egy hitvallássá csonkítjátok.

¹⁴³ Óh, Isten emberei, hol az a kard? A mi Urunk kívánja azt a friss italt. Még ha az életünkbe kerül is, vágjunk át azon a dolgon. Olyan nehéz egyedül megállni. Férfiakat hívok, hogy álljanak mellém, álljanak mellém az Igével! Amit az Ige mond, azt tegyétek: úgy cselekedjétek, ahogyan az Ige mondja. Nem számít, hogy bármi más mit mond. Így maradjatok meg, mert csakis így fog vágni. Jussunk el Betlehembe, Isten igazi vizéért.

Jn 15:7

¹⁴⁴ "Ha én bennem maradtok és én tibennetek... Ha én bennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak..." Itt maradásról van szó, nem pedig ide-oda ugrálásról. Nem arról, hogy a tagsági kártyádat az egység hívóktól átviszed a kétisten hívókhöz, onnan meg átigazolsz a háromság hívókhöz, aztán vissza a reformátusokhoz, az evangélikusokhoz. "Ha én bennem maradtok (Ő pedig az Ige), az én beszédeim bennetek maradnak!" Ne féljétek sem 800-tól sem 8000000-tól, mert veletek vagyok. Megint szeretnék abból a kútból inni.

¹⁴⁵ Istennek olyan népe lesz, akik isznak abból a kútból! Hallelujah! Lehet, hogy bolondnak gondoltok engem, és lehet, hogy az is vagyok. De akkor Jézus Krisztusért és az Ő Igéjéért vagyok bolond. Ha bolondnak kell, hogy hívjanak, akkor hívjanak bolondnak az Ő Igéjéért. Soha nem a szervezetekben lévő emberek ellen voltam. A rendszer ellen szólok, amely kirekeszti magából Isten Igéjét. Vágjunk át rajta, harcosok, álljunk ki! Menjünk el ahhoz a kúthoz. Ő a mi Betlehemünk.

¹⁴⁶ Itt vannak az öreg víztározók, most szerveződik az egyházak világtanácsa. Isten friss Igéjét állítsuk helyre, és ne egy felekezetet. Ne azokból a régi víztározókból merítsünk hitvallást, amelyek negyven, húsz, harminc évvel ezelőtt estek el, vagy éppen a múlt évben. Én Isten mára ígért Igéjét akarom. Isten azt akarja, hogy ebből igyak, a mára szóló Igéből! Kis Betlehem ez, melyet elutasítanak az emberek.

¹⁴⁷ Ez... Tudom, mintha azt gondolnátok: - Hát, ha az én... Igen, így van. Azt gondolták, hogy Jeruzsálemben kell majd megszületnie. Azt gondolták, hogy ott kell majd megszületnie, ahol a felekezeti vezetőik voltak. De Ő elfordult mindezekről. A Betlehem nevű városba jött el, ami Ő maga volt. Hallelujah! Nem a methodista, baptista, református vagy pünkösdi nevű csoportokba fog eljönni. Jézus Krisztus a menyasszonyért jön el. Érte jön el. Lehet, hogy furcsának tűnik, de higgyetek benne!

Ámos 3:3

¹⁴⁸ Látjátok, ezek az előképek csakis az Ige által jöhetnek el. Csakis ott születhetett meg, Betlehemben. Ezért kellett annak a kicsi, szerény helynek lennie. Így kell lennie ma reggel is, így kell lennie a megígért Ige szerint. Igen, uraim. A filiszteus egyházak világtanácsa most szerveződik, és őrt állnak a mi Betlehemünk körül. Őrt állnak a karácsony körül és őrt állnak mindenütt: a karácsonyt világi díszekbe öltöztetik. - Óh, megteremtjük a világbékét... Luther pápa, vagyis János pápa, bármi is a neve... Ő és az egyház többi nagy püspöke mind egyesülni fognak az egyházak világtanácsában, és egyesülnek az egyesült egyházi tanácsokkal. Hogyan járhatnak ketten egy úton, ha meg nem egyeznek? Ámen!

¹⁴⁹ Csakis egy valakivel járhatsz egy úton: Jézus Krisztussal. Hogyan járhatsz Vele? Ha egyetértesz azzal, hogy ki Ő: az Ige! Soha ne engedd ezt el magadtól.

Mt 3:9; Lk 3:8

¹⁵⁰ Nem számít, hogy mennyi dísz van rajtad. - Vagy megcsinálod ezt, vagy kirekesztünk a gyülekezetből... Nem számít, hogy kirekesztenek-e: ennek semmi köze az Igéhez. Igen, uram. Hová indultok? Pontosan oda, amit az Ige megmondott: visszamentek, világi díszekbe öltöztök, világi ígéreteket vesztetek fel, és millió mérföldre távolodtok el Isten Igéjétől. Így van ez ma, a karácsony is eltávolít bennünket Isten ígéretétől. De be fog teljesülni. Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak. Az a céljuk, hogy megpróbálják az igazi betlehemi lakosokat távol tartani az örök élettől.

¹⁵¹ Keljetek fel, fiak és harcosok! Vágjunk magunknak utat vissza az eredeti Betlehembe! Emlékezzetek arra, amikor Dávid került a trónra. Azok a férfiak mellette álltak, mert... Tudták, hogy ő fog majd trónra kerülni. Tudták, hogy Dávid kerül majd a trónra még akkor is, ha most annyira elutasítják őt. Neki kellett leginkább menekülnie azon a vidéken. Így van ez ma reggel Isten Igéjével is: idegen a szervezetek számára. Nézzétek, mit tettek. Itt van a szemetek előtt.

¹⁵² Az emberek próbálják azt mondani: - Branham testvér, a gyülekezet ellen beszélsz... Én a rendszerük ellen beszélek. A gyülekezet Jézus Krisztus, nem egy rendszer.

153 Nézzétek meg, hogy mit tettek ma, és hogy most is mit csinálnak. És látjátok, hogy mit csinálnak: próbálják távol tartani az embereket az Igétől. Egyre inkább őrt állnak a kút körül, hogy senki ne ihasson belőle. Óh, Isten harcosai! Én viszont hiszem, hogy Jézus Krisztus dicsőségben jön el egy napon. Hiszem, hogy ő fog az Ő Atyja trónjára, Dávid trónjára ülni. Lehet, hogy most olyan, mint egy menekült. A saját népe rekeszti ki az Ő Igéjét, ahogy Dáviddal is tették. A szervezetek kivetik magukból az Ő Igéjét. Kivetik maguk közül azt, amikor Isten eljön és bizonyosságot tesz az Ő tiszta Igéjéről. Ne mondjátok nekem! Éveken keresztül járom az országot, és minden alkalommal egyre messzebb kerülnek az Igétől.

1Kor 11:5

154 Valamelyik nap beszéltem Jacqueline Kennedy-ről. Sokszor megfeddtelek benneteket, asszonyokat, a hajvágásokat, a sminketek miatt. Titeket is, pünkösdi asszonyok, mert vágjátok a hajatokat, pedig Isten azt mondta... Paráznát csináltok magatokból, amikor ezt teszitek. Isten Igéje szerint pedig a férjeteknek többé nincs joga arra, hogy veletek éljen. Az az asszony, aki levágja a haját, megszégyeníti a fejét, aki a férje. Pontosan így van. Mit mondtam erről? Kigúnyoltok érte a leveleitekben: - Kis rögeszmés öregember... Rendben van, Illést is kigúnyolták annak idején. Isten minden Igéjét kigúnyolták. Valahányszor az Ige szól, ők kigúnyolják.

155 A minap azt mondta valaki: - De hát mi hisszük, hogy próféta vagy.

Ézs 4:2,4

156 Soha nem mondtam ilyet, nem mondok... Nem vagyok próféta, csak Isten szolgálja, aki próbálja elmondani nektek az igazságot. Ennyi. Hadd mondjam el, hogy Isten Igéje áll ki ezért! Azt mondta: "Ha elmosta az Úr Sion leányainak undokságát, aki Sionban meghagyatik, és Jeruzsálemben megmarad, dicsőséges lesz az Úr szeme előtt (Károli: szentnek mondatik). Asszonyok, ti is vágjatok utat, vágjatok át a világi Hollywood-on és a mozifilmeken. Vágjatok át a televízión, aminek a példáját követitek: szemérmetlenül öltözködtök és úgy mentek ki az utcára.

157 Valaki azt mondta: - Az emberek azt akarják, hogy arról tanítsd őket, hogyan kell megkapni a Szentlelket és hogyan kell...

Gal 1:8

158 Azt mondjátok, hogy megvan nektek a Szentlélek és közben tagadjátok az Igét? A saját életetek bizonyítja, hogy nincs bennetek a Szentlélek. Nem haragszom, csak azt mondom el nektek, ami az igazság. Nézzetek magatokra és lássátok meg ti is. Pál azt mondta: "... avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit nektek hirdettünk, legyen átkozott (Károli: legyen átok). Galata 1:8. Így igaz.

159 Mi van, ha Jacqueline Kennedy... Megadta a mintát ezekkel a vízfejű frizurákkal és a kihívó öltözékekkel, mini ruhákkal és a többi dolgokkal. Az országban minden asszony ezeket akarja hordani, a pünkösdiek is. Nézzétek, Jacqueline Kennedy soha nem hallott ilyen üzenetet. Ha hallott volna ilyet, lehet, hogy rég megtért volna. Ti pünkösdi asszonyok pedig napról-napra és évről-évre hallgatjátok, és mégsem tesztek semmit! Isten belefárad egyszer. Tudom, hogy szerintetek bolond vagyok. Csak gondoljátok ezt

rólam, rendben van. Századokon keresztül mindig ezt gondolták az emberek, amikor az Ige... Látjátok.

¹⁶⁰ Óh, harcosok, húzzátok elő a kardot. Álljunk ki mindenért, amiért ez a kard kiáll! Jussunk el oda, ahol a vérrel telt forrás fakad, Immánuel ereiből. Nem egy zsidó, hanem Immánuel ereiből: velünk az Isten. Ha a bűnösök a folyama alá állnak, tisztává lesznek minden bűnjelüktől.

Mik 5:2; Mt 2:6

¹⁶¹ "... mert Bethlehemből származik a fejedelem, aki uralkodni fog az én népem fölött." Ma a Szentlélek uralkodik az emberek fölött, a Szentlélek pedig az Ige. Így van? Most pedig, befejezésként és nagyon komolyan: Ő uralkodik az emberek fölött. Nem számít, mit gondolsz: együtt haladsz az Igével. Ha nem, akkor nincs ott a Szentlélek. A saját bizonyágtételeidet hordozod, nem számít, mit mondasz. Ugrálhatsz fel és le, szólhatsz nyelveken és körbeszaladhatod a csarnokot. Ha még mindig rövid a hajad és ezeket a dolgokat csinálod, az ellened tesz bizonyágot: akkor nincs ott a Szentlélek.

¹⁶² Betlehem lakói, Isten áldjon meg benneteket. Törjünk keresztül! Krisztus igazi egyházat akar. Menyasszonyt akar. Vágjunk át. Jöjjetek ki onnan, vessétek el a hitvallásokat, hogy az igazi inni akarók visszatérjenek és igazi, húsító, pünkösdi vizet igyanak, amely egykor abból a kútból folyt. Még mindig folyik. Eljössz-e ma és hiszed-e ezt teljes szíveddel, míg a fejünket imádságra hajtjuk meg?

Mt 4:4; Lk 4:4; Jn 1:1

¹⁶³ Sok dologról kellene beszélnem. Az idő nem engedi, most van 11 óra. Kíváncsi vagyok, hogy hány harcos kapott meggyőződést közöttetek, methodista, baptista, református, katolikus papok és szolgálók között? Tudom, hogy nem vagyok egy egyházi szónok. Lehet, hogy a pusztából jöttem elő, nem a legszebb öltözékben. Más kivetnivalót is találhattok rajtam, de ez az Ige. Higgyétek, hogy így igaz. Higgyétek, hogy ez az Ige, hogy ez Betlehem. Jézus azt mondta: "Nem csak kenyérrel él az ember... Minden Igével, mely Isten szájából származik." Az Ige pedig itt van: a Biblia. Ezzel él az ember, és Ő az az Ige.

¹⁶⁴ Óh, harcos, kihúzod-e a kardot és mondod-e: - Elvetem magamtól a hagyományokat, visszatérek az Igéhez, visszatérek az igazsághoz...? Asszonyok, férfiak! Asszonyok, nem szégyellitek, hogy ezt csináltátok? Hajlandók vagytok-e ma reggel, ezen a karácsonyon, visszajönni és az igazi Jézus Krisztust tükrözni?

¹⁶⁵ Most pedig lehajtott fejjel és becsukott szemmel emelje fel a kezét, aki azt mondja: - Branham testvér, imádkozz. Igazán meg akarom cselekedni a szívemben. Én... Hiszem... Isten áldjon meg. Óh, szolgálók, asszonyok, mindenfelé!

1Kor 12:13

¹⁶⁶ Betlehemben... Betlehem, Isten kenyérének és vizének helye. Krisztus a mi dicsőséges Betlehemünk. Hogyan kerülünk bele? 1Kor 15: "Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg (Jézus Krisztus titokzatos testévé)."

¹⁶⁷ Az Ő Igéjéből táplálkozunk, nem másból: csakis a juhoknak való eledelből! Az Igéből! Semmi másból. Semmilyen hitvallást nem lehet beletenni, mert arra nem hallgatunk. Nem, uram. Azt mondod: - Miért, hiszen így van... Ha a Biblia azt mondja, hogy így van, akkor így akarjuk. Nem akarjuk "megfűszerezni". Pontosan úgy akarjuk, ahogy van.

¹⁶⁸ Óh, Atyánk, éhes szívek vannak még a földön. Miért a kis Betlehem? Uram, a magam tanulatlan módján próbáltam ennek a kis csoportnak... Akik szeretnek engem, tudom, hogy szeretnek, Uram. És én is szeretem őket. Annyira szeretem őket, Uram, hogy értük vagyok buzgó. Nem akarom azt látni, hogy belekeverednek ezekbe a dolgokba, és hogy csak túl későn kerülnek ki közülük. Nem akarom szegény lelküket (soul) tömlöcben látni és közben tudni azt, hogy megvolt a lehetőségük.

Mik 5:2; Mt 2:6

¹⁶⁹ Urunk, Istenünk. Nem számít ma, hogy mit gondol a nagy Jeruzsálem, hogy mit gondolnak a gileádok, a ramoth-gileádok, silók és a többi vallásos helyek, bármerre legyenek is. Van egy Betlehem. "Nem a legkisebb vagy-e közöttük?" "De belőled..." A metodisták, a baptisták, a reformátusok, a katolikusok közül, a nagy fővárosból. És a ramoth-gileádokból, ahol Luther küzdött, és a silókból, ahol talán Wesley harcolt, és sok más helyről. De Uram, Uram. Felkeltettél egy pünkösdi csoportot, hátha ők nem fordulnak el tőled és nem cselekednek ugyanúgy!

¹⁷⁰ Názáreti Jézus, Hozzád imádkozom, Uram. Add, hogy a harcosok kijöjjenek mindezekből a hitvallásokból. Add, hogy keresztyévválgják a hitvallásokat és visszatérjenek a tiszta, rontatlan Igéhez. Add, hogy minden terhet levessenek magukról, amik annyira könnyen félrehúzzák őket. Add, hogy levessenek minden órát, amit arra használnak, hogy bekerülhessenek valamelyik szervezetbe. Úr Isten, add, hogy visszajöjjenek és Jézus Krisztus követőivé váljanak. Add, hogy ne valamilyen szervezetet vagy embert dicsőítsenek, hanem Jézus Krisztust, és csakis Őt.

¹⁷¹ Dávidért harcoltak azok a férfiak. Dávidért kockáztatták az életüket. Azok a nagy, erős harcosok pedig félelem nélkül vágtak utat maguknak, Dávid kívánságáért. Dávid kívánta, hogy ihasson abból a kútból.

¹⁷² Úr Isten, talán csak azt a húzást érezzük. A Te kívánságod az, hogy megtegyük ezeket a dolgokat. Ahogy Jánosnak mondtad: "Engedd most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk."

¹⁷³ Velünk, mai szolgálókkal történik meg, hogy látjuk ezt az Igét hirdetni, és hogy látjuk beteljesülni. Velünk, mai emberekkel történik ez meg. Uram, nagyszerű emberek élnek ma. Engedd, hogy meglássák ezt és megragadják a kardot! Nem számít, ki az ellenség. Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Nem számít, ha a társadalmi megélhetésünket kockáztatjuk, nem számít, ha ezt vagy azt kockáztatjuk: vissza akarjuk szerezni az élet vizét!

¹⁷⁴ Urunk, hadd menjünk el Betlehembe, hadd menjünk mindannyian. Engedd ezeket az asszonyokat is, Uram. Ha felemelték a kezüket, biztosan szégyellik magukat. Hadd értsék meg, hogy ezek a férfiak olyanok lesznek egy napon, mint Kennedy elnök. Olyanok

lesznek, mint a többi férfi: egy napon meg kell halniuk. Ezek az asszonyok haldokolnak. Én is haldoklok. Mindannyiunk gyertyája itt ég el ezen a földön. Tudjuk, hogy rövid idő ez. Tudjuk, hogy már csak néhány napunk van hátra. Istenem, engedd meg, hogy nagy rendszerek helyett a férfiak és az asszonyok azt lássák meg, hogy itt van a Király eljövétele.

Jn 1:1; Jn 17:17; ApCsel 24:14; Zsid 13:8

¹⁷⁵ Óh, Isten, a nagy Király, Jézus érkezése! És tudjuk, Istenünk, hogy azokat a bátor férfiakat Dávid uralkodóvá tette a városok fölött. Azok a bátor férfiak előhúzták a kardjukat és harcoltak Dávidért, amikor olyan volt, mint egy üldözött. Mindegyik bátor férfi városokat kapott. És Te megígérted a Bibliában, hogy városaink lesznek. Óh, Istenünk, pogányokként miénk a pogányok öröksége, hogy részesülhessünk az Ő szentségéből és igazságából! Add, Urunk, hogy ma férfi harcosokként megragadhassuk az Igét. Hogy tudjuk azt, hogy városok fölött uralkodnak majd azok, akik ebben az időben kardot ragadnak érte. Nem akarunk mi uralkodók lenni, hanem Téged akarunk szolgálni, Urunk. Urunk, láttuk a látomásban ezt a kisebbséget, ezt a kis csoportot, amit fanatikusként mondanak... Pál azt mondta a maga idejében: "... én a szerint az út szerint, melyet tévtanításnak (bolondnak) mondanak (Károli: felekezetnek mondanak)..." Ott akarok harcolni, Uram. A Te Igéd igazság! Te vagy az Ige: tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

¹⁷⁶ Óh, Istenünk, kenj fel bennünket a Te Igéddel, és hozd el a mai napra megígért Igéd beteljesülését. Hadd hagyjuk úgy el ezt az épületet ma reggel, mint Isten ragyogó eszközei. Hadd menjünk a karddal, amint megcsillan a levegőben. Hadd vágjunk le minden terhet és minden mást, amíg az embereket visszahozzuk Krisztushoz. Hadd hozzunk a régi, megposhadt hitvallások helyett most hús, friss italt a mi Urunknak. Hadd igyanak az emberek abból a forrásból, melyben az igazi, hús és felüdítő pünkösdi áldás van. Hadd legyen ez áldás Neki és hadd hozza ez vissza Őt közénk újra. Add meg ezt, Urunk. Jézus nevében imádkozom.

¹⁷⁷ Miközben a fejünket lehajtva tartjuk, kérném a zongoristát vagy az orgonistát, hogy menjen az orgonához és halkan énekeljük ezt az éneket: "Van egy vérrel telt forrás, mely Immánuel ereiből fakad. Melynek folyama alatt a bűnösök..." Bűnös. Mi az, hogy bűnös? Aki nem hisz. "Folyama alatt aki nem hisz..." Nem hisz mit? Az Igét. Óh, azok a zsidók nem akarták elhinni, hogy hitetlenek. Azt hitték, hogy üdvösségük van, de Isten tudta, hogy üdvözítőre van szükségük. Egy harcosért imádkoztak. Isten pedig egy kisgyermeket adott nekik üdvözítőül. Tudta, hogy mire van szükségük. Ez az ő karácsonyi ajándékuk. Erre van szükséged ma, és nekem is erre van szükségem. Üdvözítőre a hitetlenségemből és üdvözítőre a hitetlenségedből. Míg énekelünk, imádkozzunk ezzel kapcsolatban a szívünkben. A gyülekezetet kérem, hogy őszintén imádkozzon.

Van egy vérrel telt forrás,
Mely Immánuel ereiből fakad
Folyamában a bűnösök (hitetlenek)
Elmerülnek (nem egy gyülekezeti tag)

A mélyében (itt merülnek el a gyülekezeti tagok).
Elvesztik bűnfoltjaikat
Elvesztik minden bűnfoltjukat
Elvesztik minden bűnfoltjukat
És a bűnös...

Bír 16:30

178 Úr Jézus, imádkozom, hogy fogadj el bennünket. Itt állok együtt ezzel a csoporttal, uram. Vedd el tőlem minden hitetlenségemet. Add, hogy meghaljak, Uram. Ahogy Sámson kiáltotta, add, hogy meghaljak ezekkel a filiszteusokkal. Add, hogy tegyem, bármit is kelljen tennem. Istenem, tisztítsd meg a lelkemet (soul). Vegyél el minden kétséget. Ha van valami ebben az Igében, amit nem hiszek, Uram; ha van itt valami, amit megígértél, amiben nem látom, hogy a saját életem... Tégy bizonyosságot erről az Igéről ma, Uram, bocsáss meg nekem. Bocsáss meg nekem, Uram.

Lk 17:28,30

179 Adj nekem bátorságot. Óh, Uram, bátorságra van szükségem, hogy levágjam ezt a falat, hogy levágjam ezt a dolgot. Mert tudom, hogy ez a kívánságod. Uram, azt mondtad a mai időről: "Amint Sodoma napjaiban volt, azonképpen lesz azon a napon, amelyen az embernek Fia megjelenik." Látjuk ezt az utolsó mozdulatot, ezt az utolsó jelet, amit a gyülekezet kapott. Ez volt az utolsó jel, melyet Ábrahám természet szerinti magva látott a pogány világ felégetése előtt. És ez az utolsó jel, amit az Ő királyi magva láthat a pogány világ felégetése előtt. Te... Uram, hadd lássák meg, hogy pontosan ezért kellett Jézusnak Betlehemben megszületnie. Ez a Te Igéd. Ez a Te ígéreted. Áldd meg őket most, Atyám. Neked adom most őket, mint zsákmányt. Add meg, Urunk, hogy előhúzzuk ma az Igét és hogy meneteljünk előre Jézus nevében. Ámen.

180 Isten áldjon benneteket. Szeretitek az Úr Jézust? Hiszitek, hogy ez az igazság? Emeljétek fel a kezeteket, ha hiszitek, hogy ez az igazság. Köszönöm, barátaim. Nézzétek, én... Azt hiszem, lejárt a kazetta. Látjátok, miközben itt beszélek, nem csak hozzátok szólok. Ezek a kazetták eljutnak mindenfelé a világon, és férfiak és asszonyok hallgatják őket szerte a földön. Nemzettől nemzethez megyünk, és tovább... Ott ülnek kis fülhallgatókkal és emberek százainak és százainak mondják ezt tovább szerte a világon.

2Pét 2:8

181 Nézzétek, nem... Asszonyok, nem akarok megsérteni benneteket, amikor ezeket mondom. Ha a pásztorotok nem beszélt erről, akkor valami nincs rendben vele. Nincs bátorsága, hogy megtegye. Inkább egy szervezet köpenyébe bújik. Vagy olyan, mint Lót. Leül a tűz leszállása előtt. Nincs benne semmi igazi, amitől képes lenne kiállni ott. Ő... A Biblia azt mondja: "Sodoma bűne napról-napra gyötörte vala az ő igaz lelkét (soul)." A lelke (soul) jobban tudta. Nem volt benne az az igazi dolog, ami képessé tette volna arra, hogy kiálljon és megítélje a dolgot. Valami nincs rendben azzal a pásztorral, aki nem mondja meg az asszonyoknak, hogy nem helyes levágni a hajukat és hogy nem helyes azokat a ruhákat hordani.

¹⁸² És mi a baj veletek, férfiak, akik engeditek, hogy ilyen dolgokat tegyenek az asszonyaitok? Mi a baj veletek? A feleségeketek úgy vezetitek körül a városon, mintha egy parázna asszony volna. Ha pedig egy férfi sértő megjegyzést tesz a feleségekre, szájon vágjátok azt az embert. Ti érdemelnétek meg, hogy szájon vágjon valaki benneteket. Így van, és Isten meg is fogja ezt tenni egy napon. Így igaz. Vissza kell térnünk ehhez az Igéhez.

¹⁸³ Sőt, ez csak egy kis dolog. De hogyan tudod megragadni a nagy dolgokat, ha megtagadod a kicsiket? Hogyan tudsz algebrát tanulni, ha még az ABC-t sem ismered? Milyen számtanos leszel, ha még tízig sem tudsz számolni? Az alapoktól kell kezdened. Ti meg a ház tetejénél akarjátok kezdeni. Gyertek le onnan, és induljatok el helyesen az alapoktól.

Jn 1:1

¹⁸⁴ Most van az idő, hogy cselekedjünk: most, karácsonykor. Ez volt Krisztus születése. Hadd szülessen meg bennünk Krisztus. Mi a Krisztus? Krisztus az Ige. Hányan tudjátok ezt? "Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennel volt és Isten volt az Ige."

¹⁸⁵ Valaki azt mondta a minap: - Branham testvér, te... Az emberek nőgyűlölőnek ismernek téged... Nem vagyok az. Nem vagyok az. Tiszta szívből szeretem a testvérnőimet. Néhány férfi azt gondolja, hogy piros szemekkel vagy zöld szemekkel, és rövid hajjal vagytok szépek. Az a férfi más véleményen van, mint én. Én azt a lelket (soul) szeretem, ami bennetek van. Annak kell találkoznia Istennel. Az az, amit én... Testvérnőm az örökkévalóságban, nem csak egy kacéran öltözködő nő itt a földön, aki...

¹⁸⁶ Hányan olvastatok Róma bukásáról? Természetesen. Nézzétek, most ugyanazt a dolgot tesszük: testi tetszelgés (sex appeal). Megvannak a faji problémák, a fiataloknak azonban pontosan a testiség a problémája. A fiatalság pedig hódít: fiatal férfiak és a nemiség. Éppen így bukott el a Római Birodalom 1800 évvel ezelőtt. Most pedig újra itt van ez a pogányok között, látjátok. Itt van a zűrzavar a vallás és a többi dolgok között. Óh, micsoda időkben élünk!

¹⁸⁷ (Prófécia hangzik el a hallgatóságból.) Ámen. Az Úr Isten szólt. Hiszem.

¹⁸⁸ Most pedig álljunk fel. Amikor Ő szól, tisztességet kell tennünk előtte. Isten kegyelméből és Isten segítségével most határozottabb vagyok, mint valaha: hogy ezzel az Igével álljak ki, és hogy a tőlem telhető legjobban, Isten segítségével újra utat vágjak Betlehembe. Ott ihatnak a betlehemiek abból a forrásból. Hányan csatlakoznak hozzám? Emeljétek fel a kezeteiket és mondjátok: - Ígérem Istennek, hogy megteszem. Isten áldjon benneteket.

¹⁸⁹ Most egy percre hajtsátok le a fejeteiket, és azt hiszem, hogy egy itteni testvér, Jeffries testvér jön most ide. Ő bocsátja el a hallgatóságot imádsággal, míg a fejünket lehajtva tartjuk. Rendben van, testvérem.
